

การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง
อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
สมพร หลิมตระกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย

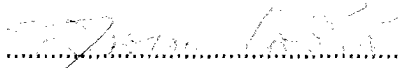
มกราคม 2541

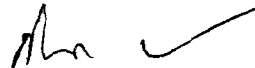
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

S 12557

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

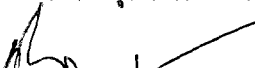
คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุนันtha โสรจักษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์)

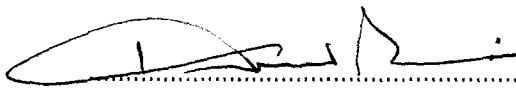
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์สุนันtha โสรจักษ์)

.....กรรมการ
(อาจารย์สมเกียรติ ทิพยทัศน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์คุณฉวี สิ้นเดิมสุข)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากรองศาสตราจารย์
สุนันทา ไตรจักษ์ อาจารย์สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ และอาจารย์คุณภู สันติสุข ที่ได้
กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ปริญญานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัย
รู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของท่าน จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวคนธ์ จงตระกูล รองศาสตราจารย์สุนันทา
ไตรจักษ์ อาจารย์สุวดี ภูประดิษฐ์ อาจารย์พัชรินทร์ นพศิริกุล และอาจารย์บุรณัฏ
วัฒนภูติ ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทยที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบเครื่องมือ
ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการสถาน เฉลยผล คณะครู - อาจารย์โรงเรียน
บางบัวทอง ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาในการ
ดำเนินการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง ที่ให้
ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อนนิสิตปริญญาโทเอกภาษาไทย ภาคพิเศษ ปีการศึกษา 2535 ทุก
ท่าน ที่เป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือ และแนะนำ ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ
ลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่ น้อง เพื่อนๆ และผู้ใกล้ชิดทุกท่านโดยเฉพาะคุณสมศรี -
คุณสมพิศ หลิมตระกูล ที่ให้การสนับสนุน กำลังใจ และความช่วยเหลือในด้านต่างๆจน
ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ในที่สุด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา
พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน และชี้แนะแนวทาง
การศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในทุกวันนี้

สมพร หลิมตระกูล

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาวิจัย.....	3
	สมมุติฐานในการศึกษาวิจัย.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาวิจัย.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำ.....	6
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ.....	12
	หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก.....	14
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
3	วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย.....	19
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	19
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย.....	19
	การดำเนินการวิจัย.....	24
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	28
4	ผลการวิจัย.....	30
	ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ.....	30
	ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ.....	34
	เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังฝึก.....	42

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	45
บรรณานุกรม.....	50
ภาคผนวก.....	54
ชุดที่ 1 : แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ.....	56
ชุดที่ 2 : แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ.....	59
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	151

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แผนการใช้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ.....	25
2	แสดงจำนวนคนที่ออกเสียงผิดคิดเป็นร้อยละ จากมากไปหาน้อยก่อนได้รับการฝึก.....	31
3	แสดงจำนวนคนที่ออกเสียงผิดคิดเป็นร้อยละ จากมากไปหาน้อยหลังได้รับการฝึก.....	35
4	ลำดับที่และค่าร้อยละของคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก และค่าร้อยละที่นักเรียนออกเสียงผิดลดลง.....	39
5	เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการออกเสียง คำควบกล้ำก่อนฝึกและหลังฝึก.....	42

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์จะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาในการสื่อสารและการสื่อสารนั้นจะสื่อด้วยภาษาพูด หรือภาษาเขียนก็ได้ การสื่อสารด้วยภาษาพูดสำคัญที่การออกเสียงถ้าออกเสียงได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและชัดเจน ก็จะสื่อความหมายได้ดีตรงตามวัตถุประสงค์ เป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง ถ้าออกเสียงไม่ชัดเจนหรือผิดพลาดเพี้ยนไปก็ทำให้ภาษาไม่บริสุทธิ์ การสื่อความหมายไม่ได้ผลเท่าที่ควรหรือไม่ได้ผลเลยและยังเป็นการไม่รักษาภาษาไทยอันเป็นวัฒนธรรมของชาติอีกด้วย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (2526 : 5) ทรงมีพระราชดำรัสถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า “ ... ภาษาไทยเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของชาติ คนไทยโชคดีที่มีภาษาเป็นของตนเองแต่โบราณกาลจึงสมควรอย่างยิ่งที่ต้องรักษาเอาไว้ ปัญหาเฉพาะด้านการรักษาภาษามีหลายประการ อย่างหนึ่งต้องรักษาให้บริสุทธิ์ในทางออกเสียง คือการออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน...”

นอกจากนี้ คุชฎีพร ชำนิโรตศานต์ (2520 : 17) ให้ความเห็นว่า “...การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องอาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น “รัก” กับ “ลัก” “ฟัน” กับ “คว้น” มีความหมายต่างกันมาก ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้...”

✕ การออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาไทยนั้นมีปัญหาในการออกเสียงมากพอควร โดยเฉพาะการออกเสียงพยัญชนะ เสียงพยัญชนะที่ใช้ ภาษาออกเสียงไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องมีทั้งพยัญชนะเดี่ยว เช่น ร, ล, ส, ท และพยัญชนะประสมที่เป็นคำควบกล้ำทั้ง 15 แบบในภาษาไทย คือ กร กล กว ขร ขล ขว คร คล คว ตร ปร ปล ผล พร พล

ปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำนั้นเกิดขึ้นอยู่กับผู้ใช้ภาษาทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ตลอดจนข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ สุดารัตน์ เอกวาณิช (2520 : 4) กล่าวถึงสาเหตุที่ผู้ใช้ภาษาไม่ออกเสียงควบกล้ำไว้ว่า “...การไม่ออกเสียงควบกล้ำนี้

เป็นเพราะการออกเสียงยากกว่าการออกเสียงไม่มีตัวควบ และไม่ได้รับการฝึกฝนให้
ออกเสียงได้ถูกต้อง เมื่อเกิดความเคยชินก็พอใจจะออกเสียงตามสบาย สาเหตุ
สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การออกเสียง ร ล “ไม่ชัด” และตรีศิลปี บุญขจร (2517 : 338 -
339) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำไว้ว่า

ปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ พยางค์แบ่งได้เป็นพวก ๆ คือพวกที่กล้ำกับ /ร/
และ /ล/ ซึ่งได้แก่ /กร/ /ปล/ /คร/ /คล/ /ตร/ /พร/ /พล/ คนที่ออกเสียง /ร/เป็น/ล/
จะออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำที่มี /ร/ เป็น /ล/ เช่น กราบ เป็น “กลาบ”
ปราบปราม เป็น “ปลาบปลาม” ครั้นเครง เป็น “คลั้นเคลง” บางคนจะไม่ออก
เสียง /ร/ /ล/ ที่ควบกล้ำอยู่แล้ว แต่ออกเสียงเป็นพยัญชนะเดี่ยวหมดทั้งนี้เพราะความ
เคยชินที่สบายพอใจที่จะออกเสียงพยัญชนะเดี่ยวซึ่งออกเสียงง่ายกว่าพยัญชนะ
ควบกล้ำที่ต้องการเกร็งกล้ำมเนื้อมากขึ้นกว่าการออกเสียงพยัญชนะเดี่ยว ดังนั้น
คำว่า ตรึงตรา จึงกลายเป็น “ตึงตา” พลับพลา จึงกลายเป็น “พับพา” เป็นต้น

ส่วนชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ (2521 : 25) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
ออกเสียงคำควบกล้ำไว้ว่า

บางคนไม่สามารถอ่านออกเสียง กว หรือ คว ได้จะออกเสียงเป็น ฟ หมด เช่น
ห้องนี้ฟ้างฟ้างยืนอยู่กลางห้องแล้วรู้สึกเฟิงฟ้างจ้ง ที่เป็นเช่นนี้เพราะวิธีออกเสียง
กว คว และฟ คล้ายคลึงกัน เมื่อออกเสียง ก ถิ่นจะตะเพดานอ่อน พร้อมกันนั้น
ก็ห่อปากเสียงก็จะกลายเป็นเสียงควบกล้ำ กว ส่วนเสียง ฟ ฝั้นบนตะริมฝีปาก
ล่าง ลมจะลอดแทรกออกมาตามช่องฟัน ออกเสียงได้ง่ายกว่า กว หรือ คว
เพราะเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะเดี่ยวนอกจากนี้ยังมีที่ออกหน่วยเสียงพยัญชนะควบ
กล้ำ ขว คว เป็น ฝ อีกด้วย เช่น ขวัญ เป็น ฝั้น ควาย เป็น ฟาย

นอกจากการใช้ภาษาผิดพลาดจะเกิดจากสาเหตุต่าง ๆ เหล่านี้แล้ว การ
เปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ทำให้ภาษาต่างประเทศเข้ามา

ปะปนในภาษาไทยและมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยทั้งในด้านการออกเสียงและการเขียน เปลื้อง ณ นคร (2518 : 38) ให้ความเห็นว่า “ ภาษายุคตัวอย่างรวดเร็วเกิดมีคำสแลงแปลก ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เสียงพูดก็เพี้ยนไป เช่น พวกคำควบกล้ำ ร-ล เป็นต้น ”

การแก้ไขปัญหการออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่ถูกต้องชัดเจนนั้นสามารถแก้ไขได้ด้วย การฝึกฝนการออกเสียงอย่างถูกวิธี และครูจะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาให้นักเรียน

ประเสริฐ เษยชิด (2518 : 5) กล่าวว่า “ ปัญหาการออกเสียงให้ชัดเจนนี้สามารถแก้ไขได้ ถ้าได้รับการฝึกฝนอย่างเพียงพอ และสม่ำเสมอ ฉะนั้นการฝึกหัดให้นักเรียนได้ใช้อยู่เสมอจะทำให้นักเรียนใช้ได้ถูกต้อง และเกิดความชำนาญ ครูที่สอนไม่ควรปล่อยปละละเลยควรฝึกนักเรียนมาตั้งแต่ต้น ๆ ”

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2539 : 57 - 58) ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า “ อันที่จริงการออกเสียงผิดเพี้ยนไปเช่นนี้ เป็นสิ่งที่แก้ไขได้ ฝึกออกเสียงให้ถูกต้องแล้วฝึกบ่อย ๆ จนได้ผล ... ”

จากสภาพและสาเหตุของปัญหาการออกเสียงคำควบกล้ำดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษามาเป็นเวลา 19 ปี และได้พบปัญหาเหล่านี้อยู่เสมอ จึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเพื่อแก้ปัญหานี้ โดยการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาวิจัย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ครูผู้สอนภาษาไทย สามารถนำไปใช้สอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง และยกระดับความสามารถในการพูดและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการปรับปรุงวิธีการสอนการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ โดยการสร้างแบบฝึกสำหรับชั้นเรียนอื่นๆต่อไป

สมมุติฐานในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐานดังนี้ คือ ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

1. คำควบกล้ำที่ใช้ในแบบฝึกและแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ ซึ่งได้มาจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และหลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันรวมทั้งสิ้น 145 คำ

2. เสียงควบกล้ำที่ใช้มี 15 เสียง คือ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร ปล ผล พร พล

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ของโรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนมากที่สุดของห้องเรียนนั้นๆจากอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ท่าน นำมาห้องเรียนละ 2 คน จาก 15 ห้องเรียน

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนการออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึก

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้นควบกับ ร ล ว มีทั้งหมด 15 เสียง ได้แก่ กร กล กว ขร ชล ขว คร คล คว ตร พร ปล ผล พร พล

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540
ของโรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

แบบทดสอบ หมายถึง แบบทดสอบการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำที่ผู้
วิจัยสร้างขึ้นเพื่อหาความก้าวหน้าในการออกเสียงคำควบกล้ำ

แบบฝึก หมายถึง แบบฝึกหัดในการออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คะแนนความก้าวหน้า หมายถึง คะแนนที่ได้รับเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับการฝึก
ซึ่งได้มาจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรียงลำดับตามหัวข้อ ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำ
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ
3. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกเสียงคำควบกล้ำ

ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529 : 118-119) อธิบายลักษณะของคำควบกล้ำว่าหมายถึง พยัญชนะใด ๆ ที่เขียนควบกับพยัญชนะ ร ล ว ให้ออกเสียงควบกล้ำกันเป็นการอ่านอย่างอักษรควบแท้ซึ่งหมายถึง การอ่านออกเสียงพยัญชนะตัวต้นและพยัญชนะตัวควบพร้อมกัน เช่น

กรีดทราย	อ่านว่า	กรีด-ทราย
ใกล้ไกล	อ่านว่า	ใกล้-ไกล
ขวกไขว่	อ่านว่า	ขวก-ไขว่
ครู	อ่านว่า	ครู
ครอบครอง	อ่านว่า	ครอบ-ครอง
คล้าย	อ่านว่า	คล้าย
ประปราย	อ่านว่า	ประ-ปราย

ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ (2521 : 49) กล่าวถึงปัญหาในการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ ไว้ดังนี้

1. พวกที่ใช้อักษร ร และ ล ควบกล้ำดังนี้

ร เป็นพยัญชนะลิ้นร่ว ล เป็นพยัญชนะข้างลิ้นลักษณะปลายลิ้นจรดโคนลิ้น
ลิ้นงอและม้วนให้ลมออกข้างลิ้น ได้แก่ กร กล ขร ชล คร คล พร ปล พร และ
ผล คำเหล่านี้ส่วนใหญ่ผู้ที่ออกเสียง ร ล ไม่ชัดเจน จะมีปัญหา คือ ออกเสียงคำที่มี
อักษร ร ล ควบกล้ำไม่ชัดเจนไปด้วยจะออกเสียงสับสน เช่น ปลาบปลื้ม เป็น ปราบ
ปริ่ม พรวดพราด เป็น พลวดพลาด เป็นต้น หรือไม่ออกเสียง ร ล ที่ควบกล้ำอยู่เลย
เช่น ตรง เป็น ตง เพราะจะออกเสียงได้ง่ายกว่า และไม่ได้รับการฝึกฝนออกเสียงได้ถูก
ต้องเมื่อเคยชินเข้าก็พอใจที่จะออกเสียงตามสบายไม่ต้องรัวลิ้นหรือห่อลิ้น เราจึงมักได้
ยินคำเหล่านี้อยู่เสมอ ...จะบิบบป่งเปี้ยนแปงปะเทศ

2. การออกเสียงอักษรควบกล้ำ ว

อักษร ว ควบกล้ำเป็นพยัญชนะกึ่งสระออกเสียงที่ริมฝีปากคล้ายกับออกเสียง
สระอุ ได้แก่ กว ขว และ คว การออกเสียงบางคนมีการสับเสียงกันมาก คือ ขว
หรือ คว ออกเสียงเป็น กว เช่น กวัน เป็น กวัน กวาย เป็น กวาย เป็นต้น ส่วน
พวกที่ออกเสียงคำที่มีอักษร ว ควบกล้ำกับเสียงเดียวที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น

การออกเสียง กว คว เป็น ฟ ดังตัวอย่าง

ท้องฟ้ากว้างและทะเลก็ดูกว้างจัง เป็น ท้องฟ้าฟางและทะเลก็ดูเฟ้งฟางจัง

การออกเสียง ขว เป็น ผ ดังตัวอย่าง

หันหน้าไปทางขวาแล้วแขวนเสื้อไว้ เป็น หันหน้าไปทางฝาแล้วแผ่นเสื้อไว้

เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะเสียงกว ขว คว และฟ ผ นี้มีวิธีออกเสียงที่
คล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อออกเสียงผิดแล้วจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไปโดยสิ้นเชิง
เพราะเป็นคนละหน่วยเสียง

นอกจากนี้ ประสงค์ ราชณสุข (2532 : 84-91) ยังได้กล่าวถึงปัญหาการ
ออกเสียงคำควบกล้ำ ร เป็น ล และไม่ออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ไว้ว่าคำที่ใช้พยัญชนะ
ควบกล้ำ ร ล นั้น คนไทยจำนวนไม่น้อยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ออกเสียงกันไม่ถูกต้องไม่ชัดเจน
คือ มักออกเสียงผิดในลักษณะออกเสียงหนึ่งเป็นอีกเสียงหนึ่งหรือใช้เสียงอื่นแทนเสียงที่ถูก
ต้อง เช่น ปราบ เป็น ปลาบ กรอบ เป็น กลอบ และในลักษณะไม่ออกเสียง เช่น ปลา เป็น
ปา ครู เป็น กู เป็นต้น จึงสมควรแก้ไขปรับปรุงการออกเสียงผิด ๆ ดังกล่าวให้ถูกต้อง

ขั้นตอนการฝึก แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นฝึกฟัง กับ ขั้นฝึกออกเสียง

1. การฝึกฟังเสียงคำควบกล้ำ ร ล

1.1 ให้ฟังเสียงคำควบกล้ำ ร ล ที่ถูกต้องจากข้อความต่อไปนี้

คำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร

แม่พริ้มเดินบนถนนขรุขระ

เด็กหญิงกรองชอบแปรงฟันบ่อย ๆ

หมอกำลังตรวจคนไข้

ครูแพรวพรรณเขียนหนังสือสวย

คำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ล

ปลาว่ายน้ำในคลอง

เขาผลอตัวผลักน้องอย่างแรง

เด็กชายขลังกำลังตีกลอง

นางสาวพลับพลึงปลื้มใจที่ได้รับรางวัล

1.2 ให้สามารถแยกความแตกต่างของคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร กับคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ล และคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ ร ล ควบกล้ำได้ เช่น ออกเสียงคำต่อไปนี้ทีละครั้ง แล้วให้ผู้ถูกฝึกตอบว่าคำใดมีเสียงพยัญชนะ ร โดยบอกเฉพาะตัวเลข

	ผู้ฝึก		ผู้ถูกฝึก	
ครู	ครู	กู	1	
ขลัง	ขรัง	ขัง	2	
ปลาบ	ป่าบ	ปราบ	3	ฯลฯ

นอกจากนี้อาจพลิกแพลงวิธีการฝึกไปได้หลาย ๆ แบบ

2. การฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล

2.1 ขั้นเตรียมตัวให้บริหารลิ้นโดยเน้นการบริหารปลายลิ้นประมาณ 3 นาที

2.2 ทบทวนตำแหน่งที่เกิดของเสียงพยัญชนะ ร ล

2.3 ทบทวนการฝึกออกเสียงพยัญชนะ ร ล โดยให้ออกเสียง เรอะ - เรอ สลับกันเร็ว ๆ เพื่อให้ลิ้นคล่อง

2.4 เปลี่ยนเสียงสระ และออกเสียงเร็วขึ้นๆ เพื่อนำไปสู่เสียงควบกล้ำ เช่น

ตะ - รา → ตรา

ตะ - รี → ตรี

ตะ - ฐ → ตฐ ฯลฯ

2.5 ให้ออกเสียงคำควบกล้ำ เช่น ตรา ตรี ตฐ ไตร ตรอ แล้วจึงออกเสียงซ้ำๆเป็น ตราตรา ตรีตรี ตฐตฐ ไตรไตร ตรอตรอ และออกเสียงสลับ เช่น ตรา ตรี ตราตฐ ตรีตรา ตรাত্রอ เป็นต้น จนคล่องปาก

2.6 เมื่อผู้ถูกฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ “ ตร ” ได้คล่องแล้วจึงฝึกเสียงพยัญชนะควบกล้ำอื่นๆ เช่น พร พร กร ขร ปล พล ผล คล ขล ต่อไปตามลำดับ

2.7 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ในระดับคำโดยฝึกจากคำเดียวก่อนแล้วจึงฝึกคำคู่ จะเริ่มฝึกจากเสียงควบกล้ำ ล หรือ ร ก่อนก็ได้แต่ควรฝึกเป็นชุดๆไป เช่น ปลา กลอง คลาน แผล และ พระ กรู ตรวจ กรง หรือปลาบปลื้ม พลิกแพลง กลับกลาย คลุกคลี โปรดปราน ตรวจตรา เกร่งขี้มี้ กราดเกรี้ยว เป็นต้น

2.8 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ในระดับประโยค ดังต่อไปนี้

เสียงพยัญชนะ ร

เสียงพยัญชนะ ล

ครูเขียนกระดานดำ

พ่อจับปลาในคลอง

นักเรียนกราบพระ

ใบไม้หั่นเกลื่อนกลาด

หมอตรวจคนไข้

เขาเปลี่ยนแปลงไปมาก

นักเรียนหญิงนุ่งกระโปรง

อย่าเป็นคนพาล่งเพลอ

2.9 ฝึกออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ในระดับข้อความ การฝึกในระดับข้อความ อาจใช้บทสนทนา บทร้อยกรอง บทละคร หรือข้อความคล้องจอง ตัวอย่าง

พยัญชนะควบกล้ำ ร

1. ตรวจตราตริตรอง

กลั่นกรองให้ดี

อย่าลืมไมตรี

คำนี้โปรดปราน

2. ผนตกปรอยปรอย

เด็กน้อยกราบกราน

ขรุขระทางผ่าน

ไม่นานนพรั่งพร้อม

3. พ่อแม่เคร่งครัด

ฝึกหัดคอย

ลูกหลานแวดล้อม

ถนอมปรานี

พยัญชนะควบกล้ำ ล

1. เผลอไผลพลิกแพลง

เปลี่ยนแปลงทุกที

ขลุ่ยขลุ่ยพลิกหนี

ไม่มีอดทน

3. หมั่นเรียนเขียนอ่าน

เกียจคร้านเร่งหนี

ไม่คิดคลุกคลี

ไม่ดีหลีกไกล

4. ครอบครัวยุติธรรม

ความทุกข์หน่ายหนี

โกรธเคืองไม่มี

ความดีจริงใจ

2. อย่าหัดพลุกพล่าน

รีบกลับใจตน

เกิดมาเป็นคน

ฝึกฝนความดี

4. รู้ดีรู้ชอบ

ถนอมน้ำใจ

ผู้คนไกลใกล้

รักใคร่จริงจัง

และปัญหาการออกเสียงคำที่มีพยัญชนะ ว ควบกล้ำ เป็นพยัญชนะ ฟ หรือ ไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ว ในคำนั้น คำที่ใช้ พยัญชนะ ว ควบกล้ำนั้น เป็นปัญหาในการออกเสียงน้อยกว่าคำที่ใช้ พยัญชนะ ร ล ควบกล้ำ ผู้ที่ออกเสียงไม่ชัดมักเป็นผู้ที่ติดสำเนียงภาษาถิ่น เช่น คนไทยถิ่นใต้ออกเสียง คว สับกับเสียง ฟ อาทิ คำว่า ไฟฟ้า เป็น ไควคว่า หรือในชนกลุ่มน้อยอย่างชาวเขามักออกเสียงควบกล้ำ กว ขว คว ไม่ถูกต้อง เช่น แก้ว เป็น แก่ง หรือ แฝง ควัน เป็น ควน เป็นต้น อย่างไรก็ตามสำหรับผู้ที่มีปัญหาในการออกเสียงควบกล้ำ ว เป็น ฟ หรือไม่ออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ว ในคำนั้น ๆ ก็มีวิธีปรับปรุงแก้ไขได้ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล

1. การฝึกฟังเสียงคำควบกล้ำ ว

1.1 ให้ฟังเสียงคำควบกล้ำ ว ที่ถูกต้องจากข้อความ ต่อไปนี้

แม่กำลังไกวเปล

เขาช่วยแม่กวาดบ้าน

ฉันเห็นควายในทุ่งนา

นายขวัญใจขวานตัดไม้

1.2 ฝึกให้สามารถแยกความแตกต่างของคำที่มีเสียงพยัญชนะ ว ควบกล้ำ กับคำที่ไม่มีเสียงพยัญชนะ ว ควบกล้ำ หรือ กับคำที่เป็นเสียงพยัญชนะอื่นได้ โดยวิธีที่ผู้ฝึกออกเสียงคำ 3 คำ ทีละครั้ง แล้วให้ผู้ถูกฝึกตอบว่าคำใดเป็นคำที่ออกเสียงถูกต้อง คือ มีเสียงพยัญชนะ ว แล้วให้ผู้ถูกฝึกตอบว่าคำใดเป็นคำที่ออกเสียงถูกต้อง คือ มีเสียงพยัญชนะ ว ควบกล้ำ ให้บอกเฉพาะตัวเลขเท่านั้น เช่น

	ผู้ฝึก		ผู้ถูกฝึก
แกว่ง	แก่ง	แฝง	1
ฝ่า	ขา	ขวา	3
ฟ้าม	ความ	คาม	2
ขว้าง	ฝ้าง	ข้าง	1 ฯลฯ

อาจพลิกแพลงวิธีฝึกไปได้หลาย ๆ แบบ เช่นเดียวกับการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล

2. การฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

2.1 ผู้ฝึกอธิบายวิธีออกเสียงพยัญชนะ ว และให้ผู้ฝึกออกเสียงโดยทำริมฝีปากห่อกลมและออกเสียง “ อู ” อยู่ในคอ แล้วจึงพ่นลมออกจากปากพร้อมทั้งเปิดริมฝีปากขณะออกเสียง “ เวอะ ”

2.2 ให้ผู้ฝึกบริหารริมฝีปาก โดยทำริมฝีปากเหยียดและห่อกลมพร้อมทั้งออกเสียง วี - ว ซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งควรใช้กระจกเงาประกอบการฝึก เพื่อให้ได้ผลดี

2.3 ให้ผู้ถูกฝึกบริหารโคนลิ้น โดยการทำเสียงคล้ายขากแรง ๆ หลายครั้ง

2.4 ผู้ฝึกออกเสียง ขะ - หวะ ให้ฟัง 3 ครั้ง แล้วให้ผู้ถูกฝึกทำตาม โดยออกเสียง ขะ - หวะ ซ้ำๆ แล้วเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ

2.5 ให้เปลี่ยนเสียงสระและออกเสียงเร็วๆ เพื่อนำไปสู่เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ว เช่น

กะ - หวา → ขวา

กะ - เหว → เขว

กะ - ไหว → ไหว ฯลฯ

2.6 ฝึกให้ออกเสียงซ้ำ ๆ เช่น ขวาขวา เขวเขว ไหวไหว เขวาเขวา ฯลฯ

2.7 ฝึกให้เปลี่ยนเสียงพยัญชนะ เช่น

คะ - วา → ควา

กะ - วา → กวา ฯลฯ

2.8 ดำเนินการฝึกตามข้อ 2.5 - 2.7 จนกว่าผู้ถูกฝึกจะออกเสียงได้คล่อง

2.9 ฝึกออกเสียงในระดับคำเดี่ยว และคำคู่ ตามลำดับ เช่น แกว่ง กวาด ไขว้ เขว คว่า คว่ำ ควาย ฯลฯ กวัดแกว่ง ไขว้คว่ำ กว้างขวาง ไขว้เขว ฯลฯ

2.10 ฝึกออกเสียงในระดับประโยค เช่น

เขาขว้างเสียงดังควับ

ควายไล่ขวิดเขากลางทุ่งนา

กวางกินหญ้าในป่ากว้าง ฯลฯ

2.11 ฝึกออกเสียงในระดับข้อความ เช่น

เด็กชายขวัญฤทัยจะไปตัดต้นไม้ในป่า เขาเห็นควายตัวหนึ่งยืนขวางอยู่กลางทาง เด็กชายขวัญกว้างขวานไปลูกควาย ควายไล่ขวิดเด็กชายล้มคว่ำลง เด็กชายขวัญร้องเรียกให้คนช่วย ผู้คนแถวนั้นรีบเข้ามาช่วยเด็กชายขวัญ ควายตกใจจึงวิ่งหนีไป

จะเห็นได้ว่าปัญหาการออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้านี้เป็นปัญหาใหญ่และพบเห็นเสมอ จึงควรได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและใช้เวลาเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ถูกต้องและมีความชำนาญเป็นอัตโนมัติ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ

การฝึกทักษะจำเป็นต้องอาศัยแบบฝึก เพื่อเป็นการทบทวนความเข้าใจและฝึกฝนสิ่งที่ยังบกพร่องอยู่ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของครูที่จะสร้างแบบฝึกให้เหมาะสมสำหรับเรื่องนี้ วนิดา ภัคธิตาติ (2518 : 30) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการสอนแบบเดิม สรุปผลได้ว่า แบบฝึกหัดเสริมทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่านดีขึ้น ดังนั้นครูจึงควรช่วยกันสร้างแบบฝึกหัดประเภทนี้เพื่อประโยชน์ในการสอนอ่าน

สำหรับเรื่องการสร้างแบบฝึกนี้ คิง (ศรีประภา ปาลสุทธิ. 2523 : 13 ; อ้างอิง

มาจาก King, 1973) ได้แสดงความเห็นว่าถึงแม้การเรียนการสอนโดยยึดแบบเรียนเป็นหลักจะช่วยให้นักเรียนมีความแม่นยำในการอ่านก็ตาม แต่ถ้าต้องการให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในด้านการพูด การเขียน ครูจำเป็นต้องมีแบบฝึกหัดอื่นๆประกอบด้วย มีผู้เห็นสอดคล้องกัน คือ คาซานย์ (ศรีประภา ปาลสุทธิ์, 2523 : 13 ; อ้างอิงมาจาก Dacanay, 1963) ได้แสดงความคิดว่าการสอนเฉพาะแต่บทเรียนอย่างเดียวไม่พอ บางครั้งต้องมีการสอนซ่อมเสริม การที่ครูคิดแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้ทำ เพื่อฝึกฝนทักษะนั้นเป็นสิ่งสำคัญและควรจัดทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม เสริมบทเรียนหลายๆแบบเพราะในการสอนไม่มีวิธีใดดีที่สุดเพียงวิธีเดียวจึงไม่ควรใช้เฉพาะขบวนการสอนตามที่ปรากฏในหนังสือแบบเรียนเท่านั้น การดัดแปลงวิธีการสอนควรเตรียมบทเรียนและควรเลือกแบบฝึกหัดประกอบนอกเหนือจากที่มีในบทเรียน

ก๊อ สวัสดิพานิชย์ (2515 : 1 - 2) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องแบบฝึกหัดว่า

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกอย่างรอบคอบว่า ต้องใช้แบบฝึกแบบไหน อย่างไร และต้องพิจารณาด้วยว่า แบบฝึกหัดนั้นจะช่วยฝึกทักษะนั้น ๆจนนำไปใช้ได้หรือไม่
2. ให้แบบฝึกสั้น ๆแต่หลายแบบ เพื่อฝึกฝนทักษะเดียวกัน
3. ให้ฝึกฝนในสภาพที่แตกต่างกัน
4. การประเมินผล ต้องประเมินเพื่อดูว่า เด็กเกิดความชำนาญในทักษะนั้นเพียงใด ถ้าไม่ประเมินผลก็จะไม่มีโอกาสฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2517 : 3) ได้เสนอแนะวิธีการฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. ควรฝึกทักษะทีละทักษะก่อน แล้วฝึกให้สัมพันธ์กันทีหลัง
2. การฝึกควรฝึกจากสิ่งที่ยากก่อน แล้วจึงไปสู่สิ่งที่ยาก
3. เมื่อมีข้อผิดพลาดบกพร่องเกิดขึ้นในการ ฟัง พูด อ่าน เขียนของนักเรียน ครูควรพูดจูงใจให้นักเรียนเกิดความเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตน อย่าให้นักเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นการลงโทษ
4. ควรให้นักเรียนมีประสบการณ์ต่างๆ ที่จะให้โอกาสแก่การฝึกทักษะ เช่น ใ้ว่าที่ ปาฐกถา
5. ควรมีการวัดผลเสมอ เพื่อจะได้ทราบว่าการฝึกทักษะได้ผลเพียงใด
6. ควรมีอุปกรณ์บางอย่างที่อาจช่วยในการฝึกทักษะ และพูด

7. ถ้าสามารถนำสื่อมวลชนบางอย่างมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ก็ควรนำมาใช้เป็นต้นมาให้สังเกต ตัวอย่างการใช้ถ้อยคำ วลี ประโยค จากหนังสือพิมพ์ แล้วพิจารณาว่าเหมาะสมเพียงไร

ประเสริฐ เขยชิต (2518 : 21) กล่าวถึงเรื่องการเสริมทักษะเกี่ยวกับการใช้ภาษาว่าการสอนแบบฟัง และพูด (Aural - Oral Approach) เป็นวิธีที่ใช้สอนพูดภาษาต่างประเทศได้ดี และเป็นที่ยอมรับกันอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาชั้นนี้ น่าจะนำมาใช้สอนการออกเสียงภาษาไทยได้ดีเช่นกัน

การสอนแบบฟังและพูด (Aural - Oral Approach) นี้ วันเพ็ญ ชาติวากร (2516 : 5 - 6) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการสอนแบบฟังและพูด สรุปได้ดังนี้

1. เมื่อเวลาจะสอนศัพท์ โครงสร้างของภาษา หรือแบบการสอนใดของโครงสร้างก็ตาม ให้เริ่มจากนักเรียนได้ฟังก่อน แล้วจึงพูด อ่าน และเขียน ตามลำดับ
2. เลือกและจัดบทเรียนที่จะนำมาใช้สอนตามลำดับความยากง่ายโดยยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เป็นสำคัญ
3. พยายามให้ผู้เรียนได้ฝึกแบบสร้างของภาษาโดยใช้วิธีที่เรียกว่า การฝึกตามแบบฝึกหัด (Pattern Practice) ให้มาก เพื่อผู้เรียนจะสามารถนำสิ่งที่เรียนและฝึกแล้วนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ
4. พยายามให้ผู้ฝึกใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับการสื่อความหมายในชีวิตจริงให้มากที่สุด นอกจากแบบฝึกที่ได้เสนอมมาแล้วก็ยังมีรูปแบบอื่นที่ครูสามารถสร้างขึ้นเองได้ตามความเหมาะสม ครูจึงควรพยายามสร้างแบบฝึกประกอบการสอนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และหมั่นปรับปรุงให้มีคุณภาพอยู่เสมอ

8. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึกให้สมบูรณ์และเหมาะสมสำหรับนำไปใช้กับนักเรียนนั้น จำเป็นต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเข้าช่วยเพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของเด็กเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้มีผู้แนะนำไว้ ดังต่อไปนี้

ฮาร์เลส (ประสงค์ ราชณสุข. 2532 : 55 ; อ้างอิงมาจาก Harless. n.d. : 93 - 94) ได้ให้คำแนะนำว่า แบบฝึกควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการเร้าและตอบสนอง ดังนี้

1. เราให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้แบบฝึกหลาย ๆ ชนิด
2. ให้นักเรียนมีโอกาสดบสนองสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถ และความเข้าใจลงในแบบฝึก

3. ให้นักเรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้จากบทเรียนมาตอบในแบบฝึกให้ตรงเป้าหมายที่สุด
 สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์ มพรรย์ (2522 : 52-62) ได้แนะนำ
 หลักจิตวิทยาที่ควรนำมาใช้ในแบบฝึก พอสรุปได้ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของ Thomdike เกี่ยวกับกฎการฝึกหัดซึ่งสอดคล้องกับการ
 ทดลองของ Watson นั่นคือ สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัด หรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้ผู้
 ฝึกคล่องแคล่วสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดทอด
 ทิ้งไปนานแล้ว ย่อมทำได้ไม่ดีเหมือนเดิม ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ก็จะช่วยให้
 เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ครูควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้
 ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึก จึงควร
 พิจารณาถึงความเหมาะสม ไม่ยากหรือง่ายเกินไปและควรมีหลายแบบ

3. การจูงใจผู้เรียน สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายาก เพื่อดึง
 ความสนใจของนักเรียน เป็นการกระตุ้นให้คิดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบ
 ผลสำเร็จในการทำแบบฝึก นอกจากนั้นการใช้แบบฝึกสั้นๆ จะช่วยไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย

4. การนำสิ่งที่มีความหมายต่อชีวิต และการเรียนรู้มาให้นักเรียนได้ทดลอง
 ทำภาษาที่ใช้พูดใช้เขียนในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนและทำแบบฝึกในสิ่งที่
 ใกล้ตัว นอกจากจะจำได้แม่นยำแล้ว นักเรียนยังสามารถนำหลักและความรู้ที่ได้รับไป
 ใช้ประโยชน์อีกด้วย

พรณี ชูทัย (2522 : 192-195) ได้เสนอการนำหลักจิตวิทยามาช่วยในการ
 ฝึกทักษะ พอสรุปได้คือ

1. การสาธิตและการอธิบายแนะนำ เริ่มแรกควรบอกให้นักเรียนทราบว่า จะ
 ทำอย่างไร ชี้แจงให้เห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเรียนนั้น เพื่อเร้าให้เด็กเกิดความสนใจ
2. ให้เด็กได้มีโอกาสดฝึกทันทีหลังจากการสาธิต และสิ่งที่ต้องคำนึงก็คือ การ
 ทำซ้ำ และการเสริมแรง ควรให้โอกาสเด็กได้ฝึกซ้ำๆ และควรให้ได้รับการเสริมแรงอย่างทั่วถึง

3. ในขณะที่ฝึกหัด การให้คำแนะนำควรให้เพื่อช่วยให้เด็กฝึกทักษะนั้นๆ ได้ด้วยตนเอง

4. ให้คำแนะนำที่อยู่ในบรรยากาศที่สบายๆครูผู้สอนต้องใจเย็นไม่ดุ บรรยากาศที่ไม่ดีจึงจะช่วยยั่วยุให้เกิดความพยายามที่จะฝึก

5. สิ่งที่จะทำให้ผู้เรียนพบปัญหายากในการฝึกทักษะใหม่ คือ การที่ทักษะเก่าของผู้เรียนจะมารบกวนการเรียนรู้ทักษะใหม่ ซึ่งควรแก้ไขด้วยการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจว่า ทักษะใหม่ที่จะฝึกฝนนั้นจะมีวิธีการของมันเป็นเอง ซึ่งต่างไปจากวิธีการของทักษะเก่าและพยายามกระตุ้นให้นักเรียนระลึกอยู่เสมอว่า เขากำลังเรียนทักษะใหม่ จากหลักการและทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาสร้างแบบฝึกการออกเสียงที่ใช้อักษรควบกล้ำ ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกโดยยึดแนวการสอนแบบฟังและพูด
2. สร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำโดยใช้เกมและคำคล้องจอง
3. สร้างแบบฝึกที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมในการฝึกให้มาก

และจัดลำดับแบบฝึกจากง่ายไปหายาก

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบสท์ (เสาวคนธ์ ศรีพุทธดิลก. 2537 : 34 ; อ้างอิงมาจาก Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด2-6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมการฝึก มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูง และเห็นว่าผลดังกล่าว ขึ้นอยู่กับโปรแกรมการฝึกความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึกและความเอาใจใส่ของครูด้วย

ประเสริฐ เษยชิต (2518 : 113-114) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษร ร ล ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพฯ จำนวน 70 คน ใช้แบบฝึก 15 แบบฝึก ในเวลา 5 ชั่วโมง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบ ร และ ล ก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษรควบเพิ่มขึ้น

สุครัตน์ เอกวาณิช (2520 : 25) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้
อักษร ร ล ว ควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทดลองกับ
นักเรียนหญิงโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยา จำนวน 70 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบฝึก
การอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำจำนวน 21 แบบฝึก เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้วทำ
ให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำเพิ่มขึ้น

โกสุมภ์ อาภาศัพท์กุล (2521 : 52 - 54) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่าน
และเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการ
ศึกษาชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี จำนวน 67 คน ใช้แบบฝึก
27 แบบฝึก เวลาในการฝึก 22 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า จากการทดสอบสมมติฐาน
โดยการใช้วิธีทดสอบค่า Z (Z -Test) นักศึกษามีความสามารถในการอ่าน และเขียน
คำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังจาก
การฝึกนักศึกษาสามารถอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำได้ถูกต้องขึ้น

วิไลวรรณ วิเศษน้อย (2522 : 48 - 52) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่าน
และเขียนคำที่ใช้อักษรควบ ร ล และ ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองกับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน
ใช้แบบฝึก 16 แบบ ฝึกในเวลา 10 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่าน
และเขียนคำที่ใช้อักษร ร ล ว ก่อนและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ
.01 แสดงว่า หลังจากการฝึกนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และเขียนคำที่ใช้อักษร
ควบกล้ำได้ถูกต้อง

เกษร รongเดช (2522 : 54 - 59) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกเพื่อซ่อมเสริมการ
ออกเสียงพยัญชนะ “ง” “พ” “ฟ” “คว” และ “ขว” โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลานสกา ตำบลท่าที อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา 2521 จำนวน 30 คน ใช้แบบฝึก 15 แบบ ฝึกในเวลา 15 ชั่วโมง ผลการ
วิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียง “ง” “พ” “ฟ” “คว” และ “ขว” ก่อน
และหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังฝึกนักเรียนสามารถ
ออกเสียงพยัญชนะ “ง” “พ” “ฟ” “คว” และ “ขว” ได้สูงขึ้น

ศรีประภา ปาลสุทธิ (2523 : 44) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำใช้อักษร ร ล และ ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรควบได้ถูกต้องมากขึ้นหลังจากการฝึกจากผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการฝึกออกเสียงคำควบกล้ำโดยการใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. การจัดกระทำกับข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคำที่มีปัญหาและหาคุณภาพของเครื่องมือในการออกเสียงคำควบกล้ำ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 1 กลุ่มๆละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายจาก 15 ห้องเรียน จับฉลากมาห้องเรียนละ 2 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1 กลุ่มๆละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนมากที่สุดของห้องเรียนนั้นๆจากอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ท่าน นำมาห้องเรียนละ 2 คนจาก 15 ห้องเรียน

2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

เครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบการออกเสียงควบกล้ำ
2. แบบฝึกการออกเสียงควบกล้ำ

วิธีดำเนินการในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกและแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

การสร้างแบบทดสอบ

1. ผู้วิจัยได้สำรวจคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ จากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม 2 และหลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และคัดเลือกคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันรวม 145 คำ โดยแบ่งคำที่ใช้อักษรควบเป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 คำที่ใช้อักษรควบ กร กล กว
- 1.2 คำที่ใช้อักษรควบ ขร ขล ขว
- 1.3 คำที่ใช้อักษรควบ คร คล คว
- 1.4 คำที่ใช้อักษรควบ ตร
- 1.5 คำที่ใช้อักษรควบ พร ปล
- 1.6 คำที่ใช้อักษรควบ พร พล ผล

2. นำคำควบกล้ำที่เลือกไว้แล้วจำนวน 145 คำ มาแยกเป็นประเภท ดังนี้

คำที่ใช้อักษรควบกล้ำ

กร	:	กรับ	กราบ	กรุง	โกรธ	กรง
		เกรง	กรอง	กรม	กรอก	แกร่ง
กล	:	ใกล้	ไกล	กลาง	กลัว	กลัว
		กล่าว	กลาย	กลอน	กลับ	เกลื้อ
ขร	:	ขริม	ขรัว	ขรม	ขริบ	ขรุขระ
ขล	:	ขลิบ	เขลา	ขลุบ	ขลาด	ขลัง
		ขลุบ	โขลก	ขลุ่ย	โขลก	ขลับ
คร	:	ครุ	ไคร	ครั้น	ครอง	คร้ว
		เคร่ง	คร่ำ	ครวญ	คร้าน	ครา

คล	:	โคลง	คลอง	คลุม	เคลิ้ม	คลัง
		กลาน	กลาย	แคลน	คล่อง	เคลื่อน
ตร	:	ตรอม	ตรม	ตรวจ	ตรง	ตรอก
		ตรา	เตรียม	ตริก	ครอง	ตริง
ปร	:	ปรับ	โปรด	โปรย	เปรียบ	ปราบ
		ปรอง(คอง)	โปร่ง	ปรุง	ปรักษา	ปรานี
ปล	:	ปลา	ปลุก	เปล	ปลาย	ปลด
		ปล่อย	แปลง	แปลก	เปลี่ยน	ปลวก
พร	:	พระ	ไพรี	โพรง	เพริศ	พราว
		เพราะ	พราน	พร้อม	พราง	พริ้ง
พล	:	พลัน	พลาด	พลั่ว	โพล่ง	เพลง
		เพลิง	ไพล่	พลอย	พลัด	เพลง
ผล	:	ผล	ผลึก	ผลัด	ผลง	ผลอ
		ผลาญ	โผล่	ผลุด	ผลิ	ผลุน
กว	:	กวก	ไกว	แกว่ง	กว่า	กว้าง
		เกวียน	กวาด	กวา	กวัด	กว้าง
ขว	:	ขวา	ขวาง	ขวาน	ขวาก	ขวัญ
		แขวน	ขยับ	ขว้าง	ไขว่	ขวิด
คว	:	คว่ำ	คว่ำ	ควาญ	ควม	ควาย
		แคว	คว้าง	คว้น	แคว้น	ควาน

3. นำคำที่เลือกไว้แล้วจำนวน 145 คำ ไปทดสอบการออกเสียงกับกลุ่มตัวอย่างแรก ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 30 คน เพื่อหาคำที่มีความถี่สูงของแต่ละเสียง 4 คำ เป็นจำนวน 60 คำ มีดังนี้

กร	:	กราบ	กรง	โกรธ	เกรง
กล	:	ไกล	กลัว	กลอน	กลัว

ขร	:	ขริม	ขรม	ขริบ	ขรุขระ
ชล	:	ชลีบ	เขลา	ชลาค	ชลุ่ม
คร	:	ครุ	ครา	คร่า	ครวญ
คล	:	โคลง	เคลิ้ม	คล้าย	กลาย
ตร	:	ตรวจ	ตรง	ตรา	เตรียม
ปร	:	ปรับ	โปรด	เปรียบ	ปรุง
ปล	:	ปลอด	ปลาย	เปล	เปลี่ยน
พร	:	พระ	เพริศ	เพราะ	พริ้ง
พล	:	พลัน	พลาด	พลอย	เพลง
ผล	:	ผล	ผลึก	ผลาญ	โผล่
กว	:	กว้าง	กว่า	ไกว	กวาด
ขว	:	ขวัญ	ขวาง	แขวน	ไขว่
คว	:	คว่ำ	ความ	ควาย	คว้น

4. ผู้วิจัยนำคำทั้ง 60 คำนี้ ไปสร้างแบบทดสอบการออกเสียง เป็นร้อยกรอง ประเภทกลอนสักวา 3 เรื่อง คือ ครูกับภาษาไทย , ยาบ้า และตาปรุงกับยายมา จากนั้น นำแบบทดสอบนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวคนธ์ จงตระกูล หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย และภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 2. รองศาสตราจารย์สุนันทา โสรจักษ์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษา ตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 3. อาจารย์สุวดี ภูประคิษฐ์ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ตรวจสอบและแก้ไขให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ตลอดจนทั้งนิยามศัพท์ เฉพาะก่อนนำไปใช้ในการวิจัย

5. นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไป ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างแรก เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้

แบบของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน K.R. 21 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 132) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

การสร้างแบบฝึก

1. ผู้วิจัยนำคำที่มีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำจากแบบทดสอบมาเปรียบเทียบกัน คำใดนักเรียนอ่านผิดมากจะนำมาสร้างแบบฝึกเป็นพิเศษ โดยเน้นในแบบฝึกเสริมซึ่งใช้กิจกรรม เกม และเพลงที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางจากหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอนของอาจารย์อัจฉรา ชิวพันธ์ และเอกสารต่างๆจากการฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทยของกรมสามัญศึกษา , กระทรวงศึกษาธิการ แล้วนำมาดัดแปลงให้เข้ากับการสอนฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ จากนั้นผู้วิจัยนำคำมาจัดหมวดหมู่สร้างแบบฝึก ดังนี้

- แบบฝึกที่ 1 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร / ล
- แบบฝึกที่ 2 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร - ล , ล - ร
- แบบฝึกที่ 3 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กร
- แบบฝึกที่ 4 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขร
- แบบฝึกที่ 5 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร
- แบบฝึกที่ 6 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลีกลับกับคำมหาสนุก ”
- แบบฝึกที่ 7 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตร
- แบบฝึกที่ 8 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปร
- แบบฝึกที่ 9 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร
- แบบฝึกที่ 10 แบบฝึกโดยใช้เกม “ คู่สร้างคู่สม ”
- แบบฝึกที่ 11 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กล
- แบบฝึกที่ 12 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขล
- แบบฝึกที่ 13 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คล
- แบบฝึกที่ 14 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ดายเน่ - แ่แล้ว ”
- แบบฝึกที่ 15 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปล
- แบบฝึกที่ 16 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พล

- แบบฝึกที่ 17 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พล
 แบบฝึกที่ 18 แบบฝึกโดยใช้เกม “ รวมใจ ”
 แบบฝึกที่ 19 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กว
 แบบฝึกที่ 20 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขว
 แบบฝึกที่ 21 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คว
 แบบฝึกที่ 22 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กว ขว คว ”
 แบบฝึกที่ 23 แบบฝึกโดยใช้เพลง “ มาร้องเพลงกัน ”
 แบบฝึกที่ 24 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กร กล , ขร ขล ”
 แบบฝึกที่ 25 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ไขคำ ”
 แบบฝึกที่ 26 แบบฝึกโดยใช้เกม “ มาสนุกกับคำควบกล้ำ ”
 แบบฝึกที่ 27 – แบบฝึกโดยใช้เกม “ สมองไว ”
 แบบฝึกที่ 28 แบบฝึกโดยใช้เกม “ เทวบัญชา ”
 แบบฝึกที่ 29 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลมเพลมพัด ”
 แบบฝึกที่ 30 แบบฝึกโดยใช้คำคล้องจอง “ โช้ทองคล้องกัน ”
 แบบฝึกที่ 31 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์
 (รายละเอียดของแบบฝึกอยู่ในภาคผนวก ชุดที่ 2)

2. ตรวจสอบแบบฝึกโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์สุวดี ภูประคิษฐ์ อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์พัชรินทร์ นพศิริกุล อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนอุ้มทอง
สุพรรณบุรี
3. อาจารย์บุรณัฏฐ วัฒนะภูติ อาจารย์ 2 ระดับ 7 หัวหน้าหมวด
ภาษาไทย โรงเรียนบางบัวทอง นนทบุรี

8. การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำที่หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว ไปทดสอบก่อนฝึก (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้เป็นกลุ่มทดลอง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการฝึกโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นทั้งหมด 31 แบบฝึก ไปฝึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน เป็นเวลา 18 สัปดาห์ ละครึ่งๆละ 50 นาที ในวันอังคารเวลา 14.10 - 15.00น.และวันพุธเวลา 15.00 - 15.50น. ตั้งแต่วันอังคารที่ 20 พฤษภาคม 2540 ถึงวันพุธที่ 24 กันยายน 2540 เพื่อสะดวกในการฝึก ผู้วิจัยเป็นผู้ทำการฝึกด้วยตนเอง

3.3 ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างหลังการฝึก (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนฝึก

รายละเอียดดังตาราง 1

ตาราง 1 แผนการใช้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ

คาบที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง	หมายเหตุ
1	20 พฤษภาคม 2540	ปฐมนิเทศและทดสอบการออกเสียง	ใช้เวลา 3 คาบ
2	21 พฤษภาคม 2540	คำควบกล้ำก่อนฝึก (Pre - test)	
3	27 พฤษภาคม 2540		
4	28 พฤษภาคม 2540	แบบฝึกที่ 1 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร / ล	รายละเอียดของจุดประสงค์
5	3 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 2 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร - ล , ล - ร	อุปกรณ์ วิธีดำเนินการฝึก
6	4 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 3 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กร	และการประเมินผล ได้แสดงไว้
7	10 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 4 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขร	ในแต่ละแบบฝึกแล้ว
8	11 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 5 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร	

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง	หมายเหตุ
9	17 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 6 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลีกลับกับคำมหาสนุก ”	
10	18 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 7 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตร	
11	24 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 8 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร	
12	25 มิถุนายน 2540	แบบฝึกที่ 9 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร	
13	1 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 10 แบบฝึกโดยใช้เกม “ กู๋สร้างกู๋สม ”	
14	2 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 11 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กล	
15	8 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 12 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขล	
16	9 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 13 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คล	
17	15 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 14 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ดายเน่ - แม่แล้ว ”	
18	16 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 15 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปล	
19	22 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 16 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พล	
20	23 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 17 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ผล	

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง	หมายเหตุ
21	29 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 18 แบบฝึกโดยใช้เกม “รวมใจ”	
22	30 กรกฎาคม 2540	แบบฝึกที่ 19 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กว	
23	5 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 20 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขว	
24	6 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 21 การฟังและการออก เสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คว	
25	13 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 22 แบบฝึกโดยใช้คำ ประพันธ์ “อักษรควบกล้ำ กว ขว คว”	
26	19 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 23 แบบฝึกโดยใช้เพลง “มาร้องเพลงกัน”	
27	20 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 24 แบบฝึกโดยใช้คำ ประพันธ์ “อักษรควบกล้ำ กร กด , ขร ขด ”	
28	26 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 25 แบบฝึกโดยใช้เกม “ไปคำ”	
29	27 สิงหาคม 2540	แบบฝึกที่ 26 แบบฝึกโดยใช้เกม “มาสนุกกับคำควบกล้ำ”	
30	2 กันยายน 2540	แบบฝึกที่ 27 แบบฝึกโดยใช้เกม “สมองไว”	
31	3 กันยายน 2540	แบบฝึกที่ 28 แบบฝึกโดยใช้เกม “เทวปัญญา”	

ตาราง 1 (ต่อ)

คาบที่	วัน เดือน ปี	เรื่อง	หมายเหตุ
32	9 กันยายน 2540	แบบฝึกที่ 29 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลมเพลมพัด ”	ใช้เวลา 3 คาบ
33	10 กันยายน 2540	แบบฝึกที่ 30 แบบฝึกโดยใช้คำ คล้องจอง “ โช้ทองคล้องกัน ”	
34	16 กันยายน 2540	แบบฝึกที่ 31 แบบฝึกโดยใช้คำ ประพันธ์	
35	17 กันยายน 2540	ทดสอบหลังการฝึก (Post test) โดย	
36	23 กันยายน 2540	ใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการ	
37	24 กันยายน 2540	ทดสอบก่อนฝึกและปัจฉิมนิเทศ	

4. การจัดกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนฝึก และหลังฝึกมาตรวจสอบและวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยของผลต่างระหว่างการทดสอบก่อนฝึกและหลังฝึก เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าทางการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

5.1 หาจำนวนคนที่อ่านผิด ใช้สถิติร้อยละ

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้แบบของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน K.R.

21 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 132)

$$\text{สูตร } r_{tt} = \left\{ \frac{n}{n-1} \right\} 1 - \frac{\bar{x}(n-\bar{x})}{ns^2_t}$$

เมื่อ	r_u	=	ค่าความเชื่อมั่น
	n	=	จำนวนข้อ
	$\bar{x}$	=	คะแนนเฉลี่ย
	s_t^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

$$\text{คะแนนเฉลี่ย } (\bar{x}) = \frac{\text{คะแนนรวมของนักเรียนที่เข้าเรียน}}{\text{จำนวนนักเรียนที่เข้าสอบ}}$$

การหาค่าแปรปรวนของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 150) ใช้สูตร

ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร } s^2 &= \frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)} \\ s^2 &= \text{ค่าความแปรปรวน} \\ n &= \text{จำนวนนักเรียนทั้งหมด} \\ \sum x^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนแต่ละคนยกกำลังสอง} \\ (\sum x)^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง} \end{aligned}$$

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงควบกล้ำก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ใช้สถิติ T - TEST แบบ Dependent Group (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 176) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สูตร } t &= \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} \\ t &= \text{ค่าอัตราส่วนวิกฤต} \\ D &= \text{ผลต่างของคะแนนแต่ละคู่} \\ n &= \text{จำนวนคู่} \end{aligned}$$

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังการใช้แบบฝึก ปรากฏดังนี้

1. ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ
2. ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนและหลังฝึก

1. ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

จากการทดสอบกับกลุ่มทดลองการใช้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 จำนวน 1 ห้องเรียนๆละ 30 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องชัดเจนมากที่สุดของห้องเรียนนั้นๆ จากอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ท่าน นำมาห้องเรียนละ 2 คนจาก 15 ห้องเรียน ผลการทดสอบก่อนการฝึกปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนคนที่ออกเสียงผิดคิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อยก่อนได้รับการฝึก

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
1	ครู	22	73.33
2	ปลาย	21	70.00
3	พระ	20	66.67
4	โคลง	19	63.33
5	กล้วย	18	60.00
6	กลอน	17	56.67
7	เพลง	17	56.67
8	โกรธ	17	56.67
9	ไถล	16	53.34
10	ผลาญ	16	53.34
11	พลาด	16	53.34
12	พลัน	16	53.34
13	ขรม	16	53.34
14	โปรค	16	53.34
15	ผลึก	15	50.00
16	เปลี่ยน	15	50.00
17	กรุง	14	46.67
18	เพริศ	13	43.33
19	ขลาด	13	43.33
20	ครา	13	43.33
21	ปลอด	13	43.33
22	ครวญ	12	40.00
23	เคลิ้ม	12	40.00
24	ขลุ่ย	12	40.00

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
25	เพราะ	12	40.00
26	กลัว	12	40.00
27	ปรับ	12	40.00
28	คลาย	12	40.00
29	พลอย	12	40.00
30	ตรง	11	36.67
31	พริ้ง	11	36.67
32	ไขว่	11	36.67
33	เกรง	11	36.67
34	คร่ำ	11	36.67
35	พลาจ	11	36.67
36	เตรียม	10	33.34
37	กล่อม	10	33.34
38	ขริบ	10	33.34
39	ตรา	9	30.00
40	เขลา	9	30.00
41	ควั่น	9	30.00
42	เป็ด	9	30.00
43	ขวาง	9	30.00
44	ตรวจ	8	26.67
45	คล้าย	8	26.67
46	ไกว	8	26.67
47	โผล่	8	26.67
48	แขวน	8	26.67

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
49	ขลึบ	8	26.67
50	ขวัณ	7	23.34
51	คว้า	6	20.00
52	กว่า	6	20.00
53	กราบ	6	20.00
54	ขริ้ม	6	20.00
55	ขรุขระ	6	20.00
56	ควม	5	16.67
57	กวาด	5	16.67
58	ปรุง	5	16.67
59	กว้าง	5	16.67
60	ควาย	3	10.00

จากตาราง แสดงว่า

1. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดมากที่สุดร้อยละ 70.00 - 73.33 คือ คำว่า ครู
ปลาย

2. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 50.00 - 66.67 มี 14 คำ เรียง
ลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

เปลี่ยน	ผลึก	โปรด	ขรม
พัตน	พลาต	ผลาญ	ไกล
โกรธ	เพลง	กลอน	กั้ว
โคลง	พระ		

3. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 40.00 - 46.67 มี 13 คำ เรียง
ลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

พลอย	คล้าย	ปรับ	กลัว
เพราะ	ขลุ่ย	เคลิ้ม	ครวญ
ปลอด	ครา	ขลาด	เพริศ
กรุง			

4. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 30.00 - 36.67 มี 14 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ขวาง	แปล	คว้น	เขลา
ตรา	ขริบ	กล่อม	เตรียม
พลาญ	คร่า	เกรง	ไขว่
พริ้ง	ตรง		

5. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 20.00 - 26.67 มี 12 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ขรุขระ	ขริบ	กราบ	กว่า
คว่า	ขวัญ	ขลิบ	แขวน
โพล่	ไก่อ	คล้าย	ตรวจ

6. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 10.00 - 16.67 มี 5 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ควาย	กว้าง	ปรุง	กวาด	ความ
------	-------	------	------	------

2. ผลการสอบของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

จากการทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำหลังการฝึกแล้วผลปรากฏดัง ตาราง 3

ตาราง 3 แสดงจำนวนคนที่ออกเสียงผิดคิดเป็นร้อยละจากมากไปหาน้อย หลังจากได้รับการฝึก

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
1	ครู	16	53.33
2	ปลาย	15	50.00
3	พระ	12	40.00
4	โคลง	10	33.33
5	พลาบ	10	33.33
6	พลอย	9	30.00
7	ขลาด	8	26.67
8	ผลาญ	8	26.67
9	กลาย	8	26.67
10	กลอน	7	23.33
11	พลาด	7	23.33
12	กล่อม	7	23.33
13	เพราะ	6	20.00
14	ไกล	6	20.00
15	พลัน	6	20.00
16	เปลี่ยน	6	20.00
17	ขรม	6	20.00
18	กรุง	5	16.67
19	กลัว	5	16.67
20	เปล	5	16.67
21	โปรด	5	16.67
22	ขริบ	4	13.33
23	เพลง	4	13.33
24	กลัว	4	13.33

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
25	เกรง	4	13.33
26	ขลิบ	4	13.33
27	ขลุ่ย	3	10.00
28	เขลา	3	10.00
29	คล้าย	3	10.00
30	ปรับ	3	10.00
31	ปรุง	3	10.00
32	ไกว	3	10.00
33	โพล่	3	10.00
34	ขวาง	3	10.00
35	ปลอด	3	10.00
36	ความ	2	6.67
37	คว่ำ	2	6.67
38	ตรง	2	6.67
39	ผลึก	2	6.67
40	ครา	2	6.67
41	กว่า	2	6.67
42	กวาด	2	6.67
43	ควั่น	2	6.67
44	กราบ	2	6.67
45	โกรธ	2	6.67
46	แขวน	2	6.67
47	ขรุขระ	2	6.67
48	ตรวจ	1	3.33

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	จำนวนคนที่ออกเสียงผิด	ร้อยละ
49	เคลิ้ม	1	3.33
50	เพริศ	1	3.33
51	พริ้ง	1	3.33
52	ขวัญ	1	3.33
53	ขริ้ม	1	3.33
54	เตรียม	-	-
55	ตรา	-	-
56	ครวญ	-	-
57	ไขว่	-	-
58	ควาย	-	-
59	คร่ำ	-	-
60	กว้าง	-	-

จากตาราง แสดงว่า

1. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดมากที่สุดร้อยละ 53.33 คือ คำว่า ครู คำที่นักเรียนออกเสียงผิดรองลงมาร้อยละ 50.00 คือ คำว่า ปลา

2. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 26.67 - 40.00 มี 7 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

คล้าย ผลาญ ขลาด พลอย
พลาญ โคลง พระ

3. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 16.67 - 23.33 มี 13 คำ เรียงลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ขริบ โปรด เปด กลั่ว
กรุง ขรม เปลี่ยน พลัน

ไกล เพราะ กล่อม พลาด
 กลอน

4. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 10.00 - 13.33 มี 13 คำ เรียง

ลำดับตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ปลอด	ขวาง	ไต่	ไกว
ปรุง	ปรับ	คล้าย	เขลา
ขลุ่ย	ขลิบ	เกรง	กลัว
เพลง			

5. คำที่นักเรียนออกเสียงผิดระหว่างร้อยละ 3.33 - 6.67 มี 18 คำ เรียงลำดับ

ตามจำนวนครั้งที่ผิดจากน้อยไปมาก คือ คำว่า

ขริ้ม	ขวัญ	พริ้ง	เพริศ
เคลิ้ม	ตรวจ	ขรุขระ	แขวน
โกรธ	กราบ	คว้น	กวาด
กว่า	ครา	ผลึก	ตรง
คว่ำ	ความ		

6. คำที่นักเรียนออกเสียงไม่ผิด มี 7 คำ คือ คำว่า

เตรียม	ตรา	ครวญ	ไขว่
ควาย	คร่ำ	กว้าง	

จากการวิเคราะห์ผลการสอบก่อนฝึกและหลังฝึกจะพบว่า คนออกเสียงผิดมี
 เปอร์เซ็นต์ลดลงอย่างมากในแต่ละคำซึ่งจะเห็นได้จากตาราง 4

ตาราง 4 ลำดับที่และค่าร้อยละของคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึกและค่าร้อยละที่นักเรียน
ออกเสียงผิดพลาด

คำ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		จำนวนร้อยละที่
	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ออกเสียงผิดพลาด
ครู	1	73.33	1	53.33	20.00
ปลาย	2	70.00	2	50.00	20.00
พระ	3	66.67	3	40.00	26.67
โคลง	4	63.33	4	33.33	30.00
กล้วย	5	60.00	19	16.67	43.33
กลอน	6	56.67	10	23.33	33.34
เพลง	7	56.67	23	13.33	43.34
โกรธ	8	56.67	45	6.67	50.00
ไกล	9	53.34	14	20.00	33.34
ผลาญ	10	53.34	8	26.67	26.67
พลาด	11	53.34	11	23.33	30.01
พลัน	12	53.34	15	20.00	30.34
ขรม	13	53.34	17	20.00	30.34
โปรด	14	53.34	21	16.67	36.67
ผลึก	15	50.00	39	6.67	43.33
เปลี่ยน	16	50.00	16	20.00	30.00
กรุง	17	46.67	18	16.67	30.00
เพริศ	18	43.33	50	3.33	40.00
ขาด	19	43.33	7	16.67	16.66
ครา	20	43.33	40	6.67	36.66
ปลอด	21	43.33	35	10.00	30.33

ตาราง 4 (ต่อ)

คำ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		จำนวนร้อยละที่
	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	ออกเสียงผิดพลาด
ควญ	22	40.00	56	-	40.00
เค็ก	23	40.00	49	3.33	36.67
ขลุ่ย	24	40.00	27	10.00	30.00
เพราะ	25	40.00	13	20.00	20.00
กั้ว	26	40.00	24	13.33	26.67
ปรับ	27	40.00	30	10.00	30.00
คล้าย	28	40.00	9	26.67	13.33
พลาย	29	40.00	6	30.00	10.00
ตรง	30	36.67	38	6.67	20.00
พริ้ง	31	36.67	51	3.33	33.34
ไขว่	32	36.67	57	-	36.67
เกรง	33	36.67	25	13.33	23.34
คร่ำ	34	36.67	59	-	36.67
พลาจ	35	36.67	5	33.33	3.34
เตรียม	36	33.34	54	-	33.34
กล่อม	37	33.34	12	23.33	10.01
ขริบ	38	33.34	22	16.67	16.67
ตรา	39	30.00	55	-	30.00
เขลา	40	30.00	28	10.00	20.00
คว้น	41	30.00	43	6.67	23.33
เป็ล	42	30.00	20	16.67	13.33
ขวาง	43	30.00	34	10.00	20.00

ตาราง 4 (ต่อ)

คำ	ก่อนฝึก		หลังฝึก		จำนวนร้อยละที่ ออกเสียงผิดพลาด
	ลำดับที่	ร้อยละ	ลำดับที่	ร้อยละ	
ตรวจ	44	26.67	48	3.33	23.34
คล้าย	45	26.67	29	10.00	16.67
ไกว	46	26.67	32	10.00	16.67
โผล่	47	26.67	33	10.00	16.67
แขวน	48	26.67	46	6.67	20.00
ขลิบ	49	26.67	26	13.33	13.34
ขวัญ	50	23.34	52	3.33	20.01
คว่ำ	51	20.00	37	6.67	13.33
กว่า	52	20.00	41	6.67	13.33
กราบ	53	20.00	44	6.67	13.33
ขริ้ม	54	20.00	53	3.33	16.67
ขรุขระ	55	20.00	47	6.67	13.33
ความ	56	16.67	36	6.67	10.00
กวาด	57	16.67	42	6.67	10.00
ปรุง	58	16.67	31	10.00	16.67
กว้าง	59	16.67	60	-	16.67
ควาย	60	10.00	58	-	10.00

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนฝึกและหลังฝึก

เพื่อดูว่าการฝึกประสบผลสำเร็จตามสมมุติฐานหรือไม่ จึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่าหลังการฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการออกเสียงคำควบกล้ำได้ดีขึ้น ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนฝึกและหลังฝึก

คนที่	คะแนน ก่อนฝึก I	คะแนน หลังฝึก F	คะแนนความก้าวหน้า $F - I = D$	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง D^2
1	49	53	4	16
2	51	56	5	25
3	47	55	8	64
4	56	58	2	4
5	44	53	9	81
6	57	60	3	9
7	49	55	6	36
8	48	52	4	16
9	42	48	6	36
10	39	44	5	25
11	45	47	2	4
12	40	50	10	100
13	36	48	12	144
14	55	57	2	4
15	42	54	12	144
16	18	34	16	256

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	คะแนน ก่อนฝึก I	คะแนน หลังฝึก F	คะแนนความก้าวหน้า $F - I = D$	คะแนนความก้าวหน้า ยกกำลังสอง D^2
17	27	46	19	361
18	48	53	5	25
19	24	41	17	289
20	39	52	13	169
21	29	44	15	225
22	55	56	1	1
23	40	50	10	100
24	24	36	12	144
25	33	49	16	256
26	48	52	4	16
27	29	42	13	169
28	33	48	15	225
29	39	50	11	121
30	42	53	11	121
คะแนนรวม	1228	1496	268	3186
คะแนนเฉลี่ย	40.93	49.87	8.94	-
ร้อยละของ				
คะแนนเฉลี่ย	68.22	83.12	14.90	-

การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนการออกเสียงคำควบกล้ำก่อนฝึกกับหลังฝึก โดยใช้สถิติ T - TEST แบบ Dependent Group (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 176) ได้ค่า t เท่ากับ 9.36

ผลการวิจัย

	คะแนนก่อนฝึก	คะแนนหลังฝึก	คะแนนความก้าวหน้า (D)	ความแตกต่าง (t)
คะแนนรวม	1228	1496	268	9.36 *
คะแนนเฉลี่ย	40.93	49.87	8.94	
ร้อยละของ				
คะแนนเฉลี่ย	68.22	83.12	14.90	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนภายหลังการฝึกสูงกว่าก่อนฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติฐาน

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

สมมุติฐานในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีสมมุติฐานดังนี้ คือ ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี ปีการศึกษา ๒๕๔๐ จำนวน ๓๐ คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงคำควบกล้ำมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๙

2.2 แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน ๓๑ แบบฝึก

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ผู้วิจัยทำการสำรวจคำที่ใช้อักษรควบกล้ำจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย ท ๒๐๓ ท ๒๐๔ ชุดทักษะสัมพันธ์ เล่ม ๒ และหลักภาษาไทย เล่ม ๒ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นพุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) และคัดเลือกคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันรวม ๑๔๕ คำ แยกตามประเภทของหน่วยเสียงควบกล้ำ แล้วนำคำที่เลือกไว้ไปทดสอบการออกเสียงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคำที่มีความถี่สูงของ

แต่ละเสียงๆละ 4 คำ เป็นจำนวน 60 คำ จากนั้นนำไปสร้างเป็นแบบทดสอบการออกเสียงเป็นร้อยกรองประเภทกลอนสักวา 3 เรื่อง แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง นำผลมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบทดสอบการออกเสียงควบกล้ำฉบับจริง แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นก่อนที่จะนำไปใช้ทดสอบก่อนและหลังการฝึกกับนักเรียน กลุ่มทดลองซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องมากที่สุด มาห้องเรียนละ 2 คน จาก 15 ห้องเรียน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

3.2 การสร้างแบบฝึก ผู้วิจัยนำคำที่มีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำจากแบบทดสอบมาสร้างเป็นแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำจำนวน 31 แบบฝึก แล้วนำไปฝึกกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ใช้เวลาฝึกครั้งละ 50 นาที ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540

3.3 เมื่อทดลองใช้แบบฝึกครบทั้ง 31 แบบฝึกแล้ว ผู้วิจัยทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำอีกครั้งหนึ่งโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน แล้วตรวจให้คะแนน ผู้เข้าสอบที่อ่านถูกคำละ 1 คะแนน อ่านผิดได้ศูนย์

4. การจัดการกระทำกับข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกมาตรวจสอบและวิเคราะห์ผลต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - test dependent

สรุปผลการวิจัย

1. ได้แบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 31 แบบฝึก
2. ได้แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89
3. ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของกลุ่มตัวอย่าง หลังการใช้แบบฝึกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยการใช้แบบฝึกออกเสียงคำควบกล้ำมีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำสูงขึ้นซึ่งเป็นไปตามข้อสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่มีข้อที่น่าสังเกตดังต่อไปนี้ คือ

1.1 คำควบกล้ำที่นักเรียนออกเสียงผิดมากที่สุดทั้งก่อนและหลังฝึก คือ คำว่า “ ครู ” แม้ว่าหลังฝึกแล้วจำนวนนักเรียนที่ออกเสียงผิดจะลดลงถึงร้อยละ 20.00 ก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนเคยชินกับการออกเสียงคำนี้บ่อยๆและเสมอๆ ว่า “ ครู ” มาเป็นเวลานาน จึงเป็นการยากมากที่จะแก้ไขได้รวดเร็ว ถึงแม้ว่าจะได้ฝึกฝนแล้วแต่ยังออกเสียงผิดพลาด เกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำนี้อธิบายได้ว่า เสียง / ค / เกิดจากฐานเพดานอ่อน เป็นเสียงระเบิด เวลาออกเสียงมีลมพุ่งออกมาโดยแรงเป็นเสียงหนัก และเป็นเสียงไม่ก้อง ส่วนเสียง / ร / เกิดจากฐานปุ่มเหงือกใกล้ฟัน เป็นเสียงร่ว เวลาออกเสียงใช้ลิ้นสัมผัสกับปุ่มเหงือกสลับกันหลาย ๆ ครั้ง เพื่อปล่อยให้ลมที่ถูกกักระเบิดออกมาได้เป็นระยะถี่ๆกัน เสียง / ร / นับเป็นหน่วยเสียงที่สามารถควบกับหน่วยเสียงอื่นได้มากที่สุดในการออกเสียงพยัญชนะของไทย ส่วนเสียงสระอู เป็นเสียงสระหลัง เวลาออกเสียงลิ้นจะกระดกสูงมากจนเกือบจดเพดาน ริมฝีปากปิดห่อกลม ปล่อยลมพุ่งออกมาจากช่องริมฝีปากซึ่งแคบมาก ออกเสียงยาว ทั้งสามเสียงนี้ออกเสียงได้ยากเพราะใช้พลังเสียงมากและมีกระบวนการซับซ้อนในการออกเสียง เมื่อต้องออกเสียงทั้งสามเสียงพร้อมกันว่า “ ครู ” จึงออกเสียงได้ลำบากกว่าคำควบกล้ำคู่อื่นๆและในแบบฝึกที่ 5 - 6 ส่วนมากให้ออกเสียงเป็นกลุ่มคำและประโยคซึ่งไม่มีคำนี้อยู่เลย เพราะฉะนั้นในเวลาทดสอบนักเรียนจึงออกเสียงตามความคุ้นเคยเช่นเดิม คือ ไม่ชัดเจน ส่วนคำอื่นๆที่ออกเสียง คร ควบกล้ำ เช่น ครวญ คร่า นักเรียนกลับออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหมด

1.2 คำควบกล้ำที่นักเรียนออกเสียงผิดน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.00 ก่อนฝึก คือ คำว่า “ ควาย ” แต่หลังฝึกแล้วปรากฏว่านักเรียนออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าแบบฝึกที่ 22 นั้นเน้นการออกเสียงแบบเทียบคู่กัน (กว ขว คว และ ฟ ฝ) ให้นักเรียนได้เห็นอย่างชัดเจนอยู่แล้ว ดังนั้นหลังการฝึกออกเสียงนักเรียนจึงมีพัฒนาการจนทำได้ถูกต้อง

2. แบบฝึกการออกเสียงควบกล้ำที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ได้แก่ แบบฝึกที่เป็นเกม มีการแข่งขัน นักเรียนจะชอบมากเพราะสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และตั้งใจฝึกเป็นอย่างดี ครูผู้ฝึกควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบ และมีการฝึกติดต่อกันทุกวัน ผู้ที่ฝึกบ่อยๆย่อมมีโอกาสพัฒนาการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน คล่องแคล่ว และเป็นไปโดยอัตโนมัติได้ดีกว่าผู้ที่ฝึกน้อย หรือไม่ผ่านการฝึกเลย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการ ศึกษาวิจัยต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เนื่องจากนักเรียนที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างไม่มีข้อบกพร่องทางอวัยวะ การออกเสียง แต่ออกเสียงคำควบกล้ำบกพร่อง เพราะขาดการฝึกฝนที่ถูกต้อง ดังนั้นครู จึงควรฝึกฝนนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเคยชินจนคิดเป็นนิสัยในการออก เสียงที่ถูกต้องอยู่เสมอ และอาจมีการทดสอบความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

1.2 การใช้แบบฝึก ครูควรพิจารณานำไปใช้ตามความเหมาะสมกับระดับ ความสามารถของนักเรียน นักเรียนไม่จำเป็นต้องทำแบบฝึกทั้งหมดและเหมือนกันทุก คนก็ได้ ทั้งนี้เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย และบางกิจกรรมที่เป็นเกมนั้น ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติในห้องเรียนเสมอไป เพราะว่าเสียงจะดังอีกที่รบกวนห้องข้างเคียง ควรฝึกในห้องกิจกรรม ห้องโสตฯ หรือหอประชุม เป็นต้น นอกจากนี้แบบฝึกที่ควร เน้นเป็นพิเศษ ได้แก่ แบบฝึกที่ 22 , 24 และ 31 ซึ่งเป็นแบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ที่ เน้นการออกเสียงแบบเทียบคู่กันให้นักเรียนได้เห็นอย่างชัดเจน

1.3 ผู้ใช้แบบฝึกควรเป็นครูภาษาไทยที่มีความรู้ทางภาษาศาสตร์ด้วย เพราะ ว่าแบบฝึกทั้งหมดเป็นเรื่องของระบบเสียง เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาขณะฝึกก็สามารถ วิเคราะห์สาเหตุและแก้ไขได้ทันที ถ้าหากไม่ได้เป็นครูภาษาไทยแต่มีความสนใจภาษา ไทยก็สามารถนำไปใช้ได้เช่นกันเพราะในแบบฝึกได้ให้รายละเอียดในการฝึกฝนไว้อย่างชัดเจน และสามารถดำเนินตามขั้นตอนการฝึกไปได้เองเป็นอย่างดี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ก่อนสร้างแบบฝึกการออกเสียงควบกล้ำ ควรมีการสอบถามปัญหาเหล่านี้กับผู้เกี่ยวข้อง เช่น การส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อจะได้ทราบปัญหาอย่างแท้จริง นำมาเป็นพื้นฐานในการสร้างแบบฝึก

2.2 ควรนำแบบฝึกที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียน โรงเรียนอื่นๆด้วย เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก และจะได้นำมาปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาและวิจัยเรื่องนี้สำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. “แนวการสอนภาษาไทย,” เอกสารนิเทศการศึกษามือครูภาษาไทย.

พระนคร : หน่วยศึกษานิเทศก์, กรมการฝึกหัดครู , 2515.

กาญจนา นาคสกุล ,ดร. ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2524.

การฝึกหัดครู , กรม กระทรวงศึกษาธิการ “ ทักษะ ข - 2 การออกเสียง,” เอกสารการพัฒนาและ

ฝึกอบรมครูผู้สอนภาษาไทยในสังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : สหวิทยาลัย , 2536.

กำชัย ทองหล่อ . หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์ , 2533.

เกษร รองเดช. แบบฝึกหัดเพื่อสอนช่วยเสริมการออกเสียงพยัญชนะ “ ง ” “ ฟ ” “ ฝ ”

“ คว ” และ “ ขว ” สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช.

วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.

โกสุมภ์ อาภาคัพพะกุล. แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ ร ” “ ล ”

และ “ ว ” สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1

วิทยาลัยครูหมู่บ้านจอมบึงราชบุรี . วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ , 2521. อัดสำเนา.

คุรุสภา , องค์การคำ. พจนานุกรมนักเรียน ฉบับปรับปรุง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา

ลาดพร้าว , 2536.

ชลธิรา กลัดอยู่ และคณะ. การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2521.

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. “ข้อสังเกตในการสอนการใช้ภาษา,” เอกสารประกอบการ

บรรยายการสอนวิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2517. อัดสำเนา.

_____ “บันไดเก้าขั้นเพื่อจรรโลงภาษาไทย,” หนังสือและสื่อเทคโนโลยี
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2539.

คุยฎีพร ชำนิโรคนานต์. “ปัญหาการใช้ภาษาไทย,” วิทยุศึกษา. 17; สิงหาคม - กันยายน

2520.

ตรีศิลป์ บุญขจร. “ฝึกทักษะในการใช้ภาษา,” การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2517.

ประเทือง คล้ายสุบรรณ. อ่านเขียนคำไทย. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์, 2529.

ประเสริฐ เชยชิต. แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบ “ร” และ “ด”
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.

ประสงค์ ราชณสุข. การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะการพูดภาษาไทยแก่
เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพียรเจริญ, 2532.

เปลื้อง ณ นคร. “ความผันผวนของภาษาไทย,” วิทยจารย์. 74(4) : 38, 2518.

พรรณี ชูทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : วรวิมลการพิมพ์, 2522.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.
กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535.

พิณทิพย์ ทวยเจริญ , ดร. สัตวศาสตร์และสรีรวิทยาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

วนิดา ภัคศิขติ. การทดลองเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม.
ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.

วันเพ็ญ ธาตวากร. ความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอน นักเรียน และครูที่เกี่ยวข้องกับ
การสอนภาษาอังกฤษแบบฟังและพูด. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516. อัดสำเนา.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์ชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น เล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

_____. หนังสือหลักภาษาไทยเล่ม 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2533.

วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์, ดร. ภาษาและภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2533.

- วิไลวรรณ วิเศษน้อย. การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ร ล และ ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522. อัดสำเนา.
- ศจี แฉวถิ่นทอง. เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาไทย 5. กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชน, 2527.
- ศิริวรรณ ฉายะเกษตริน และคณะ. หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท 203 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2535.
- หนังสือเรียน ชุดฝึกพัฒนาทักษะกระบวนการ ท 204 ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช , 2535.
- ศรีประภา ปาลสุทธิ. การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- สุดารัตน์ เอกวาณิช. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.
- สุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช , 2538.
- เสาวคนธ์ ศรีพุทธคิลก. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ. ปรียญานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- อนุমানราชชน , พระยา. นิรุกติศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์คลังวิทยา , 2517.
- อัจฉรา ชีวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทย กิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

ภาคผนวก

ภาคผนวก

ชุดที่ 1 : แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ

ชุดที่ 2 : แบบฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

ชุดที่ 1 : แบบทดสอบการออกเสียงคำควบกล้ำ

คำตั้ง ครูให้นักเรียนทดสอบการอ่านกลอนสักวาทัง
3 เรื่อง โดยวิธีออกเสียงปกติให้ครูฟัง แล้ว
ครูนับคะแนนแต่เฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ว่าอ่าน
ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ คำใดที่อ่านถูกต้อง
คะแนน คำละ 1 คะแนน ถ้าอ่านผิดได้ศูนย์

1.1. “ ครู กับ ภาษาไทย ” (27 คำ)

สักวา ภาษาไทย เตรียมใจรู้

ผู้เป็นครู ตรง ตรงจ ตรง ภาษาเสียง

แต่งโคลง กลอน กรวณ เกล็ด เพิ่มสำเนียง

เพริศ พริ้ง เพียง ขลุ่ย เพราะ เพลง บรรเลงกานท์

ความรู้ เขลา เบ้าปัญญา รีบคว้า ไขว่

หากขาด กลัว กรุง ไกล ไม่อาจหาญ

ผลัดความรู้ โง่เหมือนควาย คล้ายคนพาล

ถูกเขาผลาญ ข่มเหง ไม่เกรงเอย

1.2. “ ยาบ้า ” (11 คำ)

สักวา ยาบ้า คร่ำชีวิต

หากหลงผิด พลาดผัน พลันนิบหนาย

กว่าจะรู้ ตกนรก หมกอบาย

ชีพก็เปลี่ยน เวียนตาย อีกหลายครา

จึงควรห่าง ทางชั่ว อย่ากล้าแก้อีก

มีทางเลือก ปรับชีวิ คงดีกว่า

เลิกเสพติด คิคนลาด กวาดพิษยา

ให้ปลอด คว้น ฝืนกัณฐา ก้าวหน้าเอย

1.3. “ ตาปรุกับยายมา ” (22 คำ)

สักวา ตาปรุ ไกว เปิด หลาน
โผล่ นอก ชาน บ้าน กว้าง ห่าง ถนน
ครวญ เพลง ขรม สค ไส ไร่ กัง วล
กล่อม ผู้ คน กลาย เหงา ไม่ เศร้า ซึม
ส่วน ยาย มา ไม่ โปรด โกรธ ขวัญ แขวน
ความ ยาก แค้น เจ็บ ใจ พลอย ให้ ขริม
นาง ขริบ ผม ขลิบ ผ้า พลง ว่า พิม
ตา ร้อง อิม ขวาง ข้า หรือ ว่า ไร
ข้า จะ ไป กราบ พระ นะ แม่ เฒ่า
ชีวิต เรา ขรุ ระ จน ทน ไม่ ไหว
ใน บั้น ปลาย สร้าง กุศล ผล บุญ ไว้
เมื่อ ตาย ไป ขึ้น สวรรค์ ชั้น ฟ้า เอ๋ย

ชุดที่ 2 : แบบฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ

แบบฝึกที่	หน้า
1 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร / ล.....	61
2 การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร - ล , ล - ร.....	66
3 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กร.....	68
4 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขร.....	72
5 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร.....	76
6 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลีกลับกับคำมหาสนุก ”.....	80
7 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตร.....	82
8 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร.....	86
9 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร.....	90
10 แบบฝึกโดยใช้เกม “ คู่สร้างคู่สม ”.....	94
11 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กล.....	96
12 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขล.....	100
13 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คล.....	104
14 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ดायเน่ - แอแล้ว ”.....	108
15 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปล.....	110
16 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พล.....	114
17 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ผล.....	118
18 แบบฝึกโดยใช้เกม “ รวมใจ ”.....	122
19 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กว.....	123
20 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขว.....	126
21 การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คว.....	129
22 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กว ขว คว ”.....	132
23 แบบฝึกโดยใช้เพลง “ มาร้องเพลงกัน ”.....	133
24 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กร กล , ขร ขล ”.....	135

แบบฝึกที่	หน้า
25 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ไข่ดำ ”	137
26 แบบฝึกโดยใช้เกม “ มาสนุกกับคำควบกล้ำ ”	139
27 แบบฝึกโดยใช้เกม “ สมอองไว ”	141
28 แบบฝึกโดยใช้เกม “ เทวัญชา ”	142
29 แบบฝึกโดยใช้เกม “ ลมเพลมพัด ”	144
30 แบบฝึกโดยใช้คำคล้องจอง “ โช่ทองคล้องกัน ”	147
31 แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์	149

แบบฝึกที่ 1

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้ ร / ล

คำที่ใช้ฝึก / ร / รก	รบ	รัก	เรือน	รส
รับเร่ง	รวดเร็ว	โรงเรียน	รุกราน	ร้าวราน
/ ล / ลค	ลบ	ลม	ล้น	เลื้อย
ลากลอย	ลักลอบ	ล้มลุก	ล้อเลียน	ลูกหลง
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค	กระจกเงา

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

- ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. รก	รก	เหมือนกัน
2. ลก	ลก	เหมือนกัน
3. รก	ลก	ต่างกัน
4. ลก	รก	ต่างกัน

หมายเหตุ การออกเสียงของครูตามข้อ 1 ครูจะออกเสียงสลับกันไปตามความเหมาะสม โดยให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล จนนักเรียนสามารถแยกความแตกต่างของเสียง และออกเสียงได้ถูกต้อง

- ครูออกคำสั่งว่าคำที่ใช้ /ร/ อยู่ในแถวที่ 1 คำที่ใช้ /ล/ อยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือแถวที่ 2 ดังนี้
 - เมื่อครูออกเสียง “ รก ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ลก ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกัน

ใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
1. รก	รก	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ลก	ลก	สอง	สอง
3. รก	ลก	หนึ่ง	สอง
4. ลก	รก	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1. รก	รก	รก	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. รก	ลก	ลก	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ลก	ลก	รก	สอง	สอง	หนึ่ง
4. รก	ลก	รก	หนึ่ง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. การฝึกออกเสียง / ร / , / ล / ที่ถูกต้องดังนี้

3.1 ฝึกออกเสียง / ร / โดยให้นักเรียนใช้ปลายลิ้นกักลมที่ปุ่มเหงือก แล้วห่อลิ้นซ้อนขึ้นไปเพดานแข็ง และหกกกลับให้เร็วๆ หลายครั้ง เพื่อปล่อยให้ลมที่ถูกกักระเบิดออกมาได้เป็นระยะๆ กัน แล้วฝึกหลายๆ ครั้ง โดยเพิ่มความเร็วขึ้นจนออกเสียง / ร / ได้ คล่องปาก (ใช้กระจกเงาช่วยตรวจสอบว่านักเรียนวางลิ้นไว้ในตำแหน่งที่ถูกต้องหรือไม่)

3.2 ฝึกออกเสียง / ร / ในระดับพยางค์ เริ่มจากพยางค์ไม่มีความหมายไปสู่พยางค์ที่มีความหมาย เช่น รา โร เร รี รอ เรา เรือ แล้วฝึกออกเสียงซ้ำๆ เช่น รารา โรโร เรเร และฝึกสลับเสียงเป็น รารเร โรรี รอเรา เรรา เป็นต้น จนกว่าจะคล่อง

3.3 ฝึกออกเสียง /ล/ โดยให้ยกปลายลิ้นกดปุ่มเหงือกขณะเปล่งเสียง ละ
พร้อมกับปล่อยลมออกทางปาก เมื่อลมกระทบปลายลิ้นลมจะ
ออกไปสองข้างลิ้นแล้วลศปลายลิ้นลงแตะพื้นปาก ต่อจากนั้น
ฝึกออกเสียงลา ลา ลา ซ้ำ ๆ และค่อยเร็วขึ้น ๆ แล้วจึงฝึกออก
เสียงในระดับพยางค์

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกัน
และเป็นรายบุคคล ดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ 1 คำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ 2 คำ โดยสลับกัน เช่น

1.	รก	รก
2.	ลก	ลก
3.	รก	ลก
4.	ลก	รก

4.3 ออกเสียงครั้งละ 3 คำ โดยสลับกัน เช่น

1.	รก	รก	รก
2.	ลก	รก	ลก
3.	ลก	ลก	รก
4.	รก	ลก	รก

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงกันข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนออกเสียง
1. ลก	รก
2. รก	ลก
3. รก	ลก
4. ลก	รก

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนออกเสียง	
1. ลก	ลก	รก	รก
2. ลก	รก	รก	ลก
3. รก	ลก	ลก	รก
4. รก	รก	ลก	ลก

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนออกเสียง		
1. ลก	รก	รก	รก	ลก	ลก
2. รก	รก	รก	ลก	ลก	ลก

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

รีบเร่ง	รวดเร็ว	โรงเรียน	รุกราน	ร้าวราน
ลาภลอย	ลักลอบ	ล้มลุก	ล้อเลียน	ลูกหลง

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

โรคภัยรุกรานเราให้ร้าวราน

จงรีบเร่งอย่างรวดเร็วอย่ารีรอ

อย่าล้อเลียนเมื่อลาภลอย

เด็กๆลักลอบหนีอย่างลูกหลง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากคำที่ใช้ในข้อ 8

9.2 เมื่ออ่านรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่า
ออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

- 111 การฟังชั้นที่1 - 2อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้
- 112 ควรเน้นการฝึกออกเสียงชั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกลำบากมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 2

การฟังและการออกเสียงพยัญชนะ ร - ล , ล - ร

คำที่ใช้ฝึก

2.1 ร - ล

เรียนลัด	แรงลม	โรงเลื่อย
ร้อยล้น	รุ่มล่อม	เร้นลับ
รายล่อม	รวล้น	ร้องลำน่า

2.2 ล - ร

ล่องเรือ	ลอครัว	ลางร้าย
ล่องรู้	ลูกรัก	เล่าเรียน
เล่มแรก	หลายเรื่อง	หลาครส

อุปกรณ์

กระดานคำ บัตรคำ กระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งกลุ่มฝึกเปล่งเสียงเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 - 6 คน
2. จับคู่ฟังการเปล่งเสียงคำซึ่งกันและกัน
3. ฝึกการออกเสียงเป็นรายบุคคลโดยใช้บัตรคำ
4. ครูแจกกระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์ให้นักเรียนทุกคนฝึกออกเสียง / ร / , / ล /
5. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงโดยการจับคู่ผลัดกันฝึกคนหนึ่งฟังคนหนึ่งอ่านแล้วจดข้อบกพร่องของกันและกันไว้ จากนั้นสลับกัน
6. ให้นักเรียนออกมาอ่านให้ครูฟังทีละคนว่าออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเป็นรายๆ

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

แบบฝึกคำประพันธ์ (อ่านออกเสียงธรรมดา)

 ลานโรงเรียนเลียนราบและรื่นรม
 ลูกดีลูกดกนนักชักระอา
 การเล่าเรียนมากมวลล้วนหลายหลาก
 ครูรับรองดองวิชาดำพากเพียร

 เด็กรื่นรมย์ซ่อนเร้นเล่นซ่อนหา
 ย่ำรอร่าเร่งเร้าเข้าห้องเรียน
 เรียนไม่ยากพูดฟังทั้งอ่านเขียน
 จักเป็นเชียวคนเกิดเรียนเลิศจริง ๆ

แบบฝึกที่ 3

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กร

คำที่ใช้ฝึก	กรับ	กราบ	กรุง	โกรธ	กรง
	เกรง	กรอง	กรม	กรอก	แกร่ง
อุปกรณ์	กระดานคำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กับ	กับ	เหมือนกัน
2. กรับ	กรับ	เหมือนกัน
3. กับ	กรับ	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ กร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ กับ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ กรับ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กับ	กับ	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2. กรั๊บ	กรั๊บ	สอง	สอง
3. กั๊บ	กรั๊บ	หนึ่ง	สอง
4. กรั๊บ	กั๊บ	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง				นักเรียนตอบ		
1. กั๊บ	กั๊บ	กั๊บ	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง	
2. กั๊บ	กรั๊บ	กรั๊บ	หนึ่ง	สอง	สอง	
3. กรั๊บ	กรั๊บ	กั๊บ	สอง	สอง	หนึ่ง	

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ กร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า
กรั๊บ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - หรั๊บ

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง
ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - หรั๊บ กะ - หรั๊บ กะ - หรั๊บ → กรั๊บ

กะ - หราบ กะ - หราบ กะ - หราบ → กราบ

กะ - รุง กะ - รุง กะ - รุง → กรุง

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกัน
และเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. กับ	กับ
2. กับ	กับ
3. กับ	กับ
4. กับ	กับ

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. กับ	กับ	กับ
2. กับ	กับ	กับ

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. กับ	กับ
2. กับ	กับ
3. กับ	กับ
4. กับ	กับ

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. กับ กับ	กับ กับ
2. กับ กับ	กับ กับ
3. กับ กับ	กับ กับ
4. กับ กับ	กับ กับ

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. กับ กับ กับ	กับ กับ กับ
2. กับ กับ กับ	กับ กับ กับ

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

เกรียงไกร กราบกราน เกรียวกราว ดีกรับ กรมกอง

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

สุภาพเป็นคนหยิ่งในศักดิ์ศรีไม่เคยกราบกรานผู้ใด

สุนัขเห่าเกรียวกราว

เกรียงไกรไปกรมกอง

คุณพ่อนั่งดีกรับอยู่ในห้อง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 4

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขร

คำที่ใช้ฝึก	ขริม	ขรว	ขรม	ขริบ	ขรุขระ
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ	โยค	

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
1. ขิบ ขิบ	เหมือนกัน
2. ขริบ ขริบ	เหมือนกัน
3. ขิบ ขริบ	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ขร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ ขิบ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ขริบ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
1. ขิบ ขิบ	หนึ่ง หนึ่ง

<u>ครูออกเสียง</u>		<u>นักเรียนตอบ</u>	
2. ขริบ	ขริบ	สอง	สอง
3. จิบ ขริบ	หนึ่ง	สอง	
4. ขริบ	จิบ	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>			<u>นักเรียนตอบ</u>		
1. จิบ	จิบ	จิบ	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ขริบ	ขริบ	ขริบ	สอง	สอง	สอง
3. ขริบ	ขริบ	จิบ	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำ
กับพยัญชนะ ขร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออก
เสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า
ขริบ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ขะ - หริบ

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง
ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ขะ - หริบ ขะ - หริบ ขะ - หริบ → ขริบ

ขะ - หรม ขะ - หรม ขะ - หรม → ขรม

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อม
กันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. จิบ จิบ

2.	ขริบ	ขริบ
3.	จิบ	ขริบ
4.	ขริบ	จิบ

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1.	จิบ	จิบ	จิบ
2.	ขริบ	ขริบ	ขริบ

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนออกเสียง	
1.	ขริบ		จิบ
2.	จิบ		ขริบ
3.	จิบ		ขริบ
4.	ขริบ		จิบ

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนออกเสียง	
1.	ขริบ ขริบ	จิบ จิบ	
2.	ขริบ จิบ	จิบ ขริบ	
3.	จิบ ขริบ	ขริบ จิบ	
4.	จิบ จิบ	ขริบ ขริบ	

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนออกเสียง		
1.	ขริบ จิบ จิบ		จิบ ขริบ ขริบ		
2.	จิบ จิบ จิบ		ขริบ ขริบ ขริบ		

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

ขริ้วตา ขรุขระ ขริบผม เสียงขรม เครื่องขริม

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

ขรัวตานอนป่วยอยู่บนเตียง

เขาขับรถบนถนนขรุขระ

คุณแม่จิบผมให้น้องแดง

สุนัขเห่าเสียงขรม

คุณลุงเป็นคนเกร่งขрім

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน ว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 5

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คร

คำที่ใช้ฝึก	ครู	ใคร	ครั้น	คราว	คร้ว
	เคร่ง	คร่ำ	ครวญ	คร้าน	ครา
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

1. อุ อุ

2. ครู ครู

3. อุ ครู

นักเรียนตอบ

เหมือนกัน

เหมือนกัน

ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ คร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในแถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

2.1 เมื่อครูออกเสียง “ อุ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ครู ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

1. อุ อุ

2. ครู ครู

นักเรียนตอบ

หนึ่ง หนึ่ง

สอง สอง

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
3. กู ครู	หนึ่ง สอง
4. ครู กู	สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
1. กู กู กู	หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
2. ครู ครู ครู	สอง สอง สอง
3. ครู ครู กู	สอง สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ คร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ครู ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ คะ - ฐ

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

คะ - ฐ คะ - ฐ คะ - ฐ → ครู
 คะ - ราง คะ - ราง คะ - ราง → คราง

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. กู กู

2. ครู ครู

3. ครู ครู

4. ครู ครู

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. ครู ครู ครู

2. ครู ครู ครู

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ครู

ครู

2. ครู

ครู

3. ครู

ครู

4. ครู

ครู

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ครู ครู

ครู ครู

2. ครู ครู

ครู ครู

3. ครู ครู

ครู ครู

4. ครู ครู

ครู ครู

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ครู ครู ครู

ครู ครู ครู

2. ครู ครู ครู

ครู ครู ครู

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

ใครหนอ ครั้นแล้ว ครวญคราง กรอบครัว เครื่องครัว

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคเป็นรายบุคคล ดังนี้

ใครหนอรักเราเท่าชีวิต
 ครั้นแล้วเธอก็จากไป
 หล่อนร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวด
 ครอบครัวยุคของเราอบอุ่นมาก
 เราต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของ
 เพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออก
 เสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
 เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 6

ลึกลับกับคำมหาสนุก

- จุดประสงค์**
1. เพื่อเป็นการฝึกทบทวนคำควบกล้ำ
 2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำได้คล่องขึ้น
- อุปกรณ์** ของบรรจุคำควบกล้ำ 2 พยางค์ที่ใช้กระดาษแข็งเขียนแล้วตัดออกเป็น ส่วนต่าง ๆ ของละ 10 ชิ้น คำทั้งหมดในซองทุกซองมีจำนวนเท่ากันจัดไว้เป็นชุด ๆ เท่าจำนวนหมู่ผู้เล่น

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งผู้เล่นเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน ให้แต่ละกลุ่มนั่งล้อมรอบกันรอบๆ โต๊ะประจำหมู่ของตน
2. เริ่มการเล่นโดยครูแจกซองที่บรรจุชิ้นส่วนของคำที่จะให้ประกอบกัน
3. เมื่อได้รับสัญญาณเริ่มเล่นได้ ให้ผู้เล่นแต่ละกลุ่มช่วยกันใช้ชิ้นส่วนต่าง ๆ ที่มีอยู่ในซองลองต่อกัน เพื่อให้ได้คำที่สมบูรณ์
4. ครูกำหนดเวลาในการแข่งขัน 3 - 5 นาที
5. ผู้เล่นฝ่ายใดสามารถต่อชิ้นส่วนของคำได้ถูกต้องสมบูรณ์แล้วรีบยื่นชิ้นออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนก็จะเป็นผู้ชนะ

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ คำที่ใช้ฝึก

กร

เกรียงไกร	กริดกราย
กราบกราน	กรุงไกร
เกรดเกรี้ยว	แกรกราก
เกรียวกราว	แกร่งกร้าน

ขร

ขรุขระ	ขริมขริม
--------	----------

ขร

เจียบขริม

ขรัวตา

ขรัวยาย

ขริบผม

คร

ครอบกรั้ว

เคร่งเกรี้ยค

ครวญคราง

คร่ำครวญ

โครมคราม

ครึกโครม

ครั้นเครง

โครกคราก

แบบฝึกที่ 7

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ตร

คำที่ใช้ฝึก	ตลก	ตรม	ตรวจ	ตรง	ตรอม
	ตรา	เตรียม	ตริก	ตรง	ตรึง
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ตอม	ตอม	เหมือนกัน
2. ตรอม	ตรอม	เหมือนกัน
3. ตอม	ตรอม	ต่างกัน

ครูออกเสียงสลับกันไป ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ตร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ ตอม ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ตรอม ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ตอม	ตอม	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
2. ตรอม ตรอม	สอง สอง
3. ตอม ตรอม	หนึ่ง สอง
4. ตรอม ตอม	สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
1. ตอม ตอม ตอม	หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
2. ตอม ตรอม ตรอม	หนึ่ง สอง สอง
3. ตรอม ตรอม ตอม	สอง สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ ตร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ตรอม ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ตะ - รอม

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ตะ - รอม	ตะ - รอม	ตะ - รอม	→	ตรอม
ตะ - รา	ตะ - รา	ตะ - รา	→	ตรา
ตะ - รง	ตะ - รง	ตะ - รง	→	ตรง

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. ตอม ตอม

ตรอมตรม เตรี่คเตร่ ตรอกชอย

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

ตำรวจเดินตรวจตราตามตรอกชอย

เขาตระเตรียมสิ่งของอย่างตริกตรอง

นักเลงเดินเตร่เตร่ไม่เคยเกรงใคร

นักเรียนสอบตกจึงตรอมตรม

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากคำที่ใช้อักษรควบกล้ำในข้อ 8

9.2 เมื่ออ่านรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่า
ออกเสียงผิดคำใด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนบัตรคำได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกลำบากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 8

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร

คำที่ใช้ฝึก	ปรับ	โปรด	โปรย	เปรียบ	ปราบ
	ปรอง(คอง)	โปร่ง	ปรุง	ปรึกษา	ปรานี
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. โปด	โปด	เหมือนกัน
2. โปรด	โปรด	เหมือนกัน
3. โปด	โปรด	ต่างกัน

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ พร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในแถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้
 - 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ โปด ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ โปรด ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
 - 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. โปด	โปด	หนึ่ง	หนึ่ง
2. โปรด	โปรด	สอง	สอง

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
3. โปด โปรด	หนึ่ง สอง
4. โปรด โปด	สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
1. โปด โปด โปด	หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
2. โปด โปรด โปรด	หนึ่ง สอง สอง
3. โปรด โปรด โปด	สอง สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ ปร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า โปรด ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ปะ - โหรด

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ - โหรด	ปะ - โหรด	ปะ - โหรด	→	โปรด
ปะ - รุง	ปะ - รุง	ปะ - รุง	→	ปรุง
ปะ - หรับ	ปะ - หรับ	ปะ - หรับ	→	ปรับ

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละ สองคำโดยสลับกัน เช่น

- โปด โปรด
- โปรด โปรด

3. โปด โปรด

4. โปรด โปด

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. โปด โปด โปด

2. โปรด โปรด โปรด

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โปรด

โปด

2. โปด

โปรด

3. โปด

โปรด

4. โปรด

โปด

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โปรด โปรด

โปด โปด

2. โปรด โปด

โปด โปรด

3. โปด โปรด

โปรด โปด

4. โปด โปด

โปรด โปรด

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โปรด โปด โปด

โปด โปรด โปรด

2. โปด โปด โปด

โปรด โปรด โปรด

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

ปรับปรุง โปรยปราย ปราบปราม ปรองดอง ปรึกษา ปรานี

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

สุปจน์ควรปรับปรุงตนเอง
 ฝนตกโปรยปรายมาแต่เช้า
 ดำรวจปราบปรามโจรผู้ร้าย
 ลูกๆต้องรักใคร่และปรองดองกัน
 อาจารย์ที่ปรึกษาท่านนี้ใจดี
 คุณย่าปรานีเกรียงไกรมาก

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากคำที่ใช้อักษรควบกล้ำในข้อ 8

9.2 เมื่ออ่านรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่า
ออกเสียงผิดคำใด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนบัตรคำได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 9

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พร

คำที่ใช้ฝึก	พระ	ไพร่	โพรง	เพริศ	พราว
	เพราะ	พราน	พร้อม	พราง	พริ้ง
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประโยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

- ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. โพง	โพง	เหมือนกัน
2. โพรง	โพรง	เหมือนกัน
3. โพง	โพรง	ต่างกัน

- ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- ครูออกคำตั้งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ พร จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ โพง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ โพรง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. โพง	โพง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. โพรง	โพรง	สอง	สอง

ครูออกเสียง**นักเรียนตอบ**

3. โฟง โพรง	หนึ่ง สอง
4. โพรง โฟง	สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบ เช่น

ครูออกเสียง**นักเรียนตอบ**

1. โฟง โฟง โฟง	หนึ่ง หนึ่ง หนึ่ง
2. โพรง โพรง โพรง	หนึ่ง สอง สอง
3. โพรง โพรง โฟง	สอง สอง หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ร ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ พร แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า โพรง ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ พระ - โรง

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

พระ - โรง	พระ - โรง	พระ - โรง	→	โพรง
พระ - ระ	พระ - ระ	พระ - ระ	→	พระร
พระ - ราง	พระ - ราง	พระ - ราง	→	พราร

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. โฟง	โพรง
2. โพรง	โพรง

3. โพง โพง

4. โพง โพง

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. โพง โพง โพง

2. โพง โพง โพง

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โพง

โพง

2. โพง

โพง

3. โพง

โพง

4. โพง

โพง

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โพง

โพง

โพง

โพง

2. โพง

โพง

โพง

โพง

3. โพง

โพง

โพง

โพง

4. โพง

โพง

โพง

โพง

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. โพง

โพง

โพง

โพง

โพง

โพง

2. โพง

โพง

โพง

โพง

โพง

โพง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

พระสงฆ์

โพรงนก

เพริศพริ้ง

พริกไทย

พรางตา

พรวนดิน

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

คุณแม่มีมนต์พระสงฆ์ 9 รูป

โพรงนกอยู่บนต้นไม้

นางสาวไทยปีนี้สวยเพริศพรัง

จันทบุรีปลูกพริกไทยมาก

ทหารพรานแต่งชุดพรางตาเข้าศึก

ชาวสวนกำลังพรวนคิน

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากคำที่ใช้อักษรควบกล้ำในข้อ 8

9.2 เมื่ออ่านรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่า
ออกเสียงผิดคำใด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนบัตรคำได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 10

คู่สร้างคู่สม

- จุดประสงค์**
1. เพื่อให้นักเรียนสามารถหาคำคู่ได้อย่างรวดเร็ว
 2. เพื่อฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ

อุปกรณ์ บัตรคำเขียนคำต่างๆบัตรละคำ โดยการจัดบัตรเป็น 2 ชุด

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นสองฝ่าย ให้มีจำนวนเท่าๆกันแล้วมาขึ้นเป็นวงกลมซ้อนกัน
2. ครูแจกบัตรคำฝ่ายละชุด ๆ ละ 15 คำ
3. เมื่อให้สัญญาณเล่นเริ่มส่งบัตรไปทางขวา เมื่อหยุดต้องรับหาคำที่มีความหมายคู่กันให้พบโดยชูบัตร และออกเสียงคำนั้นๆ ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที
4. นำบัตรคำคู่ที่ได้มาคิดไว้บนกระดานดำแล้ว ออกเสียงพร้อม ๆ กัน และเป็นรายบุคคล

เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

หมายเหตุ คำที่ใช้ฝึก

คำชุดที่ 1

คำชุดที่ 2

ตร

ตรวจ

ตรา

ตรอม

ตรม

ไตร

ตรง

เตร็ด

เตร

ตราก

ตรา

ปร

ปรับ

ปรุง

ปร

ปราบ	ปรัม
ไปรย	ปราช
ปรุ	โปรง
ปรูด	ปราด

พร

พราน	ไพร
พร้อม	เพรียง
พรั้ง	พรุ
พริ้ง	เพริศ
พร้า	เพรื่อ

แบบฝึกที่ 11

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กล

คำที่ใช้ฝึก	ไค้	ไกล	กลาง	กลัว	กล้า
	กล่าว	กลาย	กลอน	กลับ	เกลื่อ
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		
วิธีดำเนินการฝึก					

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

- ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กาย	กาย	เหมือนกัน
2. กลาย	กลาย	เหมือนกัน
3. กาย	กลาย	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ กล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ กาย ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ กลาย ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครู ออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กาย	กาย	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2. กลาย	กลาย	สอง	สอง
3. กาย	กลาย	หนึ่ง	สอง
4. กลาย	กาย	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า เสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1. กาย	กาย	กาย	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. กาย	กลาย	กลาย	หนึ่ง	สอง	สอง
3. กลาย	กลาย	กาย	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง **ล** ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ กล แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า กลาย ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - ลาย

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นช้า ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - ลาย	กะ - ลาย	กะ - ลาย	→	กลาย
กะ - ลาง	กะ - ลาง	กะ - ลาง	→	กลาง
กะ - ไล	กะ - ไล	กะ - ไล	→	ไกล

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. กาย	กาย
2. กลาย	กลาย
3. กาย	กลาย
4. กลาย	กาย

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. กาย	กาย	กลาย
2. กลาย	กาย	กลาย

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. กลาย	กาย
2. กาย	กลาย
3. กาย	กลาย
4. กลาย	กาย

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. กลาย	กลาย	กาย	กาย
2. กลาย	กาย	กาย	กลาย
3. กาย	กลาย	กลาย	กาย
4. กาย	กาย	กลาย	กลาย

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. กลาย	กาย	กาย	กาย	กลาย	กลาย	กลาย
2. กาย	กาย	กาย	กลาย	กลาย	กลาย	กลาย

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการ ดังนี้

6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง

- 6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน
- 6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บั๊ตรค
7. ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล
 กลมเกลียว กลับกลอก ไกลบ้าน กล้าหาญ กลัวผี
8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประ โยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้
 ลูก ๆ รักใคร่กลมเกลียวกัน
 เขาไม่กลัวว่าฉันจะกลับกลอก
 โรงเรียนของฉันอยู่ไกลบ้าน
 ทหารมีความกล้าหาญ
 ทำไมเรากลัวผี
9. การประเมินผล
 - 9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8
 - 9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด
10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที
11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก
 - 11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้
 - 11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 12

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขล

คำที่ใช้ฝึก	ขลิบ	ขลิต	ขลุม	ขลาด	ขลั่ง
	ขลุก	ขลึง	ขลุ่ย	ขลือก	ขลั๊ว
อุปกรณ์	กระดานดำ		บัตรคำ	แถบประ โยค	

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ขิบ	ขิบ	เหมือนกัน
2. ขลิบ	ขลิบ	เหมือนกัน
3. ขิบ	ขลิบ	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ขล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ ขิบ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ขลิบ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ขิบ	ขิบ	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2.	ขลิบ ขลิบ	สอง	สอง
3.	จิบ ขลิบ	หนึ่ง	สอง
4.	ขลิบ จิบ	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1.	จิบ	จิบ จิบ	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2.	จิบ	ขลิบ ขลิบ	หนึ่ง	สอง	สอง
3.	ขลิบ	ขลิบ จิบ	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง **ด** ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำ
กับพยัญชนะ ขล แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออก
เสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า
ขลิบ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ขะ - หลิบ

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวี
ความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ขะ - หลิบ ขะ - หลิบ ขะ - หลิบ → ขลิบ

ขะ - หล้ง ขะ - หล้ง ขะ - หล้ง → ขล้ง

ขะ - หลาด ขะ - หลาด ขะ - หลาด → ขลาด

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อม
กันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. จีบ	จีบ
2. ขลิบ	ขลิบ
3. จีบ	ขลิบ
4. ขลิบ	จีบ

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. จีบ	จีบ	จีบ
2. ขลิบ	ขลิบ	ขลิบ

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนออกเสียง
1. ขลิบ	จีบ
2. จีบ	ขลิบ
3. จีบ	ขลิบ
4. ขลิบ	จีบ

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนออกเสียง
1. ขลิบ ขลิบ	จีบ จีบ
2. ขลิบ จีบ	จีบ ขลิบ
3. จีบ ขลิบ	ขลิบ จีบ
4. จีบ จีบ	ขลิบ ขลิบ

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนออกเสียง
1. ขลิบ จีบ จีบ	จีบ ขลิบ ขลิบ
2. จีบ จีบ จีบ	ขลิบ ขลิบ ขลิบ

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการดังนี้

6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง

6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน

6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บัทรคำเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้

ขลาดเขลา ขลุขลัก โขลงช้าง คำขลับ ขลิบผ้า

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

เจ้าสนเป็นคนขลาดเขลา

ลูกแมวดิ้นขลุขลักอยู่ในตะกร้า

โขลงช้างอยู่ในป่า

ผมของดวงดาวคำขลับ

คุณแม่ขลิบผ้า

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน
ว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียง
ของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 13

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คล

คำที่ใช้ฝึก	โคลง	คลอง	คลุม	เคลิ้ม	คลั่ง
	กลาน	กล้าย	แคลน	เคลื่อน	คล่อง
อุปกรณ์	กระดานดำ		บัตรคำ	แถบประโยค	

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. คอง	คอง	เหมือนกัน
2. คลอง	คลอง	เหมือนกัน
3. คอง	คลอง	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ คล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ คอง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ คลอง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. คอง	คอง	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2.	คลอง คลอง	สอง	สอง
3.	คอง คลอง	หนึ่ง	สอง
4.	คลอง คอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1.	คอง	คอง	คอง	หนึ่ง	หนึ่ง
2.	คอง	คลอง	คลอง	หนึ่ง	สอง
3.	คลอง	คลอง	คอง	สอง	สอง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง(ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง **ค** ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ **ค** แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า คลอง ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ คะ - ลอง

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - ลอง	กะ - ลอง	กะ - ลอง	→	คลอง
กะ - ลุม	กะ - ลุม	กะ - ลุม	→	คลุม
กะ - ลาน	กะ - ลาน	กะ - ลาน	→	คลาน

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานคำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. คอง	คอง
2. คลอง	คลอง
3. คอง	คลอง
4. คลอง	คอง

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. คอง	คอง	คอง
2. คลอง	คลอง	คลอง

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. คลอง	คอง
2. คอง	คลอง
3. คอง	คลอง
4. คลอง	คอง

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. คลอง	คลอง	คอง	คอง
2. คลอง	คอง	คอง	คลอง
3. คอง	คลอง	คลอง	คอง
4. คอง	คอง	คลอง	คลอง

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. คลอง	คอง	คอง	คอง	คลอง	คลอง
2. คอง	คอง	คอง	คลอง	คลอง	คลอง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6 ครูให้นักเรียนออกเสียงบัตรคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการ ดังนี้

6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง

6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน

6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บัทรำเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

โคลงเคลง	ลำคลอง	คลองแคล้ว
เคลิบเคลิ้ม	เลื้อยคลาน	คลาดเคลื่อน

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประ โยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

เด็กๆแต่งกลอนได้คลองแคล้ว

เรือลอยโคลงเคลงกลางลำคลอง

งูเป็นสัตว์เลื้อยคลาน

อย่ารู้สึกเคลิบเคลิ้มตามเสียงเพลง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน ว่าออกเสียงคำใดผิด

10.เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11.ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 14

ตายแน่ - แย่แล้ว

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทบทวนการออกเสียงคำควบกล้ำเสียงต่าง ๆ ที่ได้ฝึกไปแล้วอย่างถูกต้องและชัดเจน

- อุปกรณ์**
1. กระดาษบัตรคำ “ตายแน่” และ “แย่แล้ว” อย่างละ 3 บัตร
 2. กระดาษบัตรคำควบกล้ำ ร ล จำนวน 20 บัตร
 3. เทปเพลง
 4. เครื่องเล่นเทป

วิธีดำเนินการฝึก

1. เริ่มการเล่นโดยให้ผู้เล่นนั่งล้อมรอบเป็นวงกลม
2. ครูแจกบัตรคำ “ตายแน่” และ “แย่แล้ว” ที่เตรียมมาอย่างละ 3 บัตร ให้ผู้เล่นที่นั่งเป็นวงกลม โดยวิธีสุ่มนักเรียน
3. ครูเปิดเทปเพลง ขณะเดียวกันให้ผู้เล่นที่ถือบัตรคำอยู่ รับ - ส่งบัตรคำไปให้ผู้เล่นอื่น ๆ ที่อยู่ทางขวามือของตนให้เร็วที่สุด
4. เมื่อครูปิดเทปเพลงผู้เล่นที่มีคำว่า “ตายแน่” หรือ “แย่แล้ว” อยู่ในมือโดยที่ส่งต่อให้ผู้อื่นไม่ทันก็จะถูกลงโทษให้ออกมายืนอยู่นอกวง
5. ขั้นตอนไปครูออกคำสั่ง ให้ผู้เล่นที่ถูกทำโทษหยิบบัตรคำควบกล้ำ ร ล ในกล่องขึ้นมาคนละ 1 บัตรแล้วออกเสียงคำนั้น ๆ ได้เร็วและถูกต้องชัดเจนภายใน 30 วินาทีก็จะพ้นโทษได้กลับไปนั่งที่เดิม ส่วนผู้ที่ออกเสียงได้ช้าและออกเสียงได้ไม่ถูกต้องชัดเจน ก็จะต้องถูกลงโทษโดยวิธีการต่างๆ แล้วแต่มติของกลุ่มและครูจะเห็นเหมาะสม จากนั้นก็จะดำเนินการเล่นใหม่

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ คำที่ใช้ฝึก

เกลื่อนกลาด

กั้วเก็ลือก

กั๊บกถาย

กถมเก็ลียว

กั๊วเกร่ง

เกรงกั๊ว

กราบกราน

เกร็ยวกราว

ขลุกขลัก

ขถาคขถา

ขถิบทอง

ขรุขระ

ขรั่วเฒ่า

คถอยเก็ลีย

คถูกคถี

คถ่องแกถั่ว

คถิ่งไคถั

ครอบครั่ว

เคร่งขรึม

ครอบครอง

แบบฝึกที่ 15

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ปล

คำที่ใช้ฝึก	ปลา	ปลุก	เปลว	ปลาย	ปลด
	ปล่อย	แปลง	แปลก	เปลี่ยน	ปลวก
อุปกรณ์	กระดานดำ	บัตรคำ	แถบประ โยค		

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ปลา	ปลา	เหมือนกัน
2. ปลา	ปลา	เหมือนกัน
3. ปลา	ปลา	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ปล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ ปลา ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ปลา ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ปลา	ปลา	หนึ่ง	หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2. ปลา	ปลา	สอง	สอง
3. ปา	ปลา	หนึ่ง	สอง
4. ปลา	ปา	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1. ปา	ปา	ปา	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ปลา	ปลา	ปลา	สอง	สอง	สอง
3. ปลา	ปลา	ปา	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ล ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ ปล แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้
 - 3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ปะ - ลา
 - 3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ - ลา	ปะ - ลา	ปะ - ลา	→	ปลา
ปะ - ลาย	ปะ - ลาย	ปะ - ลาย	→	ปลาย
ปะ - หลอด	ปะ - หลอด	ปะ - หลอด	→	ปลอด
4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้
 - 4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ
 - 4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. ปา ปา
2. ปลา ปลา
3. ปา ปลา
4. ปลา ปา

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. ปา ปา ปา
2. ปลา ปลา ปลา

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. ปลา	ปา
2. ปา	ปลา
3. ปา	ปลา
4. ปลา	ปา

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. ปลา ปลา	ปา ปา
2. ปลา ปา	ปา ปลา
3. ปา ปลา	ปลา ปา
4. ปา ปา	ปลา ปลา

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. ปลา ปา ปา	ปา ปลา ปลา
2. ปา ปา ปา	ปลา ปลา ปลา

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการดังนี้

6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง

6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน

6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บัทรคำเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

ปล่อยปลา	ปลุกพืช	เปลวไฟ
ปลดปล่อย	เปลี่ยนแปลง	จอมปลวก

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

พวกเราปล่อยนกปล่อยปลา
เขาปลุกพืชสวนครัว
คำเห็นเปลวไฟ
อากาศวันนี้ปลดปล่อย
เขาไม่เคยเปลี่ยนแปลงตนเอง
จอมปลวกขนาดใหญ่อยู่ริมทุ่งนา

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน
ว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออก
เสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 18

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ พล

คำที่ใช้ฝึก	พลัน	พลาด	พลั่ว	โพล่ง	แพลง
	เพลิง	ไพล	พลอย	พลัด	เพลง
อุปกรณ์	กระดานดำ		บัตรคำ	แถบประ โยค	

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออก เสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. โพง	โพง	เหมือนกัน
2. โพล่ง	โพล่ง	เหมือนกัน
3. โพง	โพล่ง	ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ พล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ โพง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ โพล่ง ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล
- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง**นักเรียนตอบ**

1. โฟง	โฟง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. โพลง	โพลง	สอง	สอง
3. โฟง	โพลง	หนึ่ง	สอง
4. โพลง	โฟง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับ
หมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง**นักเรียนตอบ**

1. โฟง	โฟง	โฟง	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. โฟง	โพลง	โพลง	หนึ่ง	สอง	สอง
3. โพลง	โพลง	โฟง	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง(ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง ล ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำ
กับพยัญชนะ พล แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออก
เสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า
โพลง ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ พะ - โลง

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น ๒ พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง
ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

พะ - โลง พะ - โลง พะ - โลง → โพลง

พะ - ลวด พะ - ลวด พะ - ลวด → พลวด

พะ - ลัน พะ - ลัน พะ - ลัน → พลัน

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อม
กันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครึ่งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. โพง	โพง
2. โพลง	โพลง
3. โพง	โพลง
4. โพลง	โพง

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. โพง	โพง	โพง
2. โพลง	โพลง	โพลง

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>	<u>นักเรียนออกเสียง</u>
1. โพลง	โพง
2. โพง	โพลง
3. โพง	โพลง
4. โพลง	โพง

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>		<u>นักเรียนออกเสียง</u>	
1. โพลง	โพลง	โพง	โพง
2. โพลง	โพง	โพง	โพลง
3. โพง	โพลง	โพลง	โพง
4. โพง	โพง	โพลง	โพลง

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

<u>ครูออกเสียง</u>			<u>นักเรียนออกเสียง</u>		
1. โพลง	โพง	โพง	โพง	โพลง	โพลง
2. โพง	โพง	โพง	โพลง	โพลง	โพลง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการ ดังนี้

- 6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง
- 6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน
- 6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บัตรคำเป็นรายบุคคล
7. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้โดยใช้วิธีการเดียวกันกับข้อที่ 6

ช้างพลาย	พลาดพลั่ง	สะบัดพลั่ว	พลิกแพลง
เพลงลูกกรุง	พลัดพราก	ลูกโหลง	
8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

ช้างพลายเป็นช้างตัวผู้
 ครั้งนี้เราจะไม่ให้พลาดพลั่งอีก
 ธงไตรรงค์สะบัดพลั่ว
 เขาพูดพลิกแพลงจนคนหลงเชื่อ
 ฉันชอบฟังเพลงลูกกรุง
 สงครามทำให้ผู้คนต้องพลัดพรากกัน
 เปลวเพลิงลูกโหลง
9. การประเมินผล
 - 9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8
 - 9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด
10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที
11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก
 - 11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้
 - 11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 17

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ผล

คำที่ใช้ฝึก	แปล	ผลัก	ผลัด	แปลง	ผลอ
	ผลาญ	โผล่	ผลุด	ผลิ	ผลุน
อุปกรณ์	กระดานดำ		บัตรคำ	แถบประโยค	

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

- ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

1. ผัก ผัก
2. ผลัก ผลัก
3. ผัก ผัก

นักเรียนตอบ

- เหมือนกัน
- เหมือนกัน
- ต่างกัน

ครูจะออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

2. ครูออกคำสั่งว่าคำที่ไม่มีคำควบกล้ำนั้นจะอยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีอักษรควบกล้ำ ผล จะอยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่แถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้

- 2.1 เมื่อครูออกเสียง “ ผัก ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ผลัก ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ” โดยครูออกเสียงสลับกันใน 2 เสียง ให้นักเรียนตอบพร้อมกันและตอบเป็นรายบุคคล

- 2.2 ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง

1. ผัก ผัก

นักเรียนตอบ

- หนึ่ง หนึ่ง

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ	
2. ผลัก	ผลัก	สอง	สอง
3. ผัก	ผลัก	หนึ่ง	สอง
4. ผลัก	ผัก	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

2.3 ครูออกเสียง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่าเสียงที่ออกตรงกับหมายเลขอะไร เช่น

ครูออกเสียง			นักเรียนตอบ		
1. ผัก	ผัก	ผัก	หนึ่ง	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ผัก	ผลัก	ผลัก	หนึ่ง	สอง	สอง
3. ผลัก	ผลัก	ผัก	สอง	สอง	หนึ่ง

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันแล้วให้ตอบเป็นรายบุคคล

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

3. เมื่อนักเรียนออกเสียง **ด** ได้คล่องแคล่วแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะ ผล แต่ถ้านักเรียนยังออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ ให้ออกเสียงโดยวิธีดังต่อไปนี้

3.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ผลัก ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ผะ - หลัก

3.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึงทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ผะ - หลัก	ผะ - หลัก	ผะ - หลัก	→	ผลัก
ผะ - แผล	ผะ - แผล	ผะ - แผล	→	แผล
ผะ - หลี	ผะ - หลี	ผะ - หลี	→	ผลี

4. ครูออกเสียงคำที่เขียนบนกระดานดำให้นักเรียนออกเสียงตามพร้อมกันและเป็นรายบุคคลดังต่อไปนี้

4.1 ออกเสียงครั้งละหนึ่งคำ

4.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

1. ผัก	ผัก
2. ผลัก	ผลัก
3. ผัก	ผลัก
4. ผลัก	ผัก

4.3 ออกเสียงครั้งละสามคำโดยสลับกัน เช่น

1. ผัก	ผัก	ผัก
2. ผลัก	ผลัก	ผลัก

5. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำคู่ที่ตรงข้ามกับคำที่ครูออกเสียง ดังนี้

5.1 ครูออกเสียงครั้งละ 1 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ผลัก	ผัก
2. ผัก	ผลัก
3. ผัก	ผลัก
4. ผลัก	ผัก

5.2 ครูออกเสียงครั้งละ 2 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ผลัก	ผลัก	ผัก	ผัก
2. ผลัก	ผัก	ผัก	ผลัก
3. ผัก	ผลัก	ผลัก	ผัก
4. ผัก	ผัก	ผลัก	ผลัก

5.3 ครูออกเสียงครั้งละ 3 คำ เช่น

ครูออกเสียง

นักเรียนออกเสียง

1. ผลัก	ผัก	ผัก	ผัก	ผลัก	ผลัก	ผลัก
2. ผัก	ผัก	ผัก	ผลัก	ผลัก	ผลัก	ผลัก

ครูออกเสียงสลับกันไปให้นักเรียนตอบพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

6. ครูให้นักเรียนออกเสียงคำซึ่งเป็นคำที่ใช้ในการฝึกโดยใช้วิธีการดังนี้

6.1 ให้นักเรียนจับคู่ฝึกฟังและออกเสียง

6.2 นักเรียนออกเสียงเองพร้อมกัน

6.3 นักเรียนออกเสียงคนละ 1 บัทรคำเป็นรายบุคคล

7. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำซึ่งเป็นกลุ่มคำดังต่อไปนี้

บาดแผล ผลักดัน ผลัดเวร แผลงฤทธิ์

เผาผลาญ ผุดโผล่ ผลิผลาม พลุนพลั่น

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

บาดแผลนี้ใหญ่มาก

เขาพยายามผลักดันเธอให้ไถ่ดั่ง

ทหารผลัดเวรกันในตอนเที่ยง

เด็กๆมักจะแผลงฤทธิ์เมื่อไม่พอใจ

ฉันรีบพลุนพลั่นออกไปจึงทำให้ชนกับเขาอย่างจัง

ไฟไหม้เผาผลาญชุมชนแออัดควอดวายเป็นจวน

อย่าผลิผลามจะเกิดอันตรายได้

เด็กๆว่ายน้ำผุดๆโผล่ๆอยู่ในคลอง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังขั้นที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียงของครูได้

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 4 และ 5 อาจจะให้ให้นักเรียนออกเสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 18

รวมใจ

จุดประสงค์ เพื่อฝึกออกเสียงคำควบกล้ำ และการทำงานร่วมกัน

อุปกรณ์ ของบรรจुरुูปหัวใจที่เขียนคำควบกล้ำหัวใจละคำ และตัดแต่ละหัวใจออกเป็น 3 ส่วน จำนวน 5 ของ ๆ ละ 3 หัวใจ (3 คำ)

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งนักเรียนเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละเท่า ๆ กัน
2. ครูแจกของบรรจुरुูปหัวใจให้แต่ละกลุ่ม ๆ ละ 1 ของ
3. ให้หัวหน้ากลุ่มแจกชิ้นส่วนในกลุ่มของตน
4. ครูให้นักเรียนนำชิ้นส่วนมาต่อกัน โดยบอกว่าถ้าต่อได้แล้วจะได้คำที่มีความหมาย กลุ่มละ 3 คำ
5. ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มช่วยกันต่อรูปหัวใจ กำหนดเวลาในการแข่งขัน ประมาณ 5 - 10 นาที เมื่อต่อเสร็จแล้ว ตัวแทนกลุ่มออกเสียงคำนั้น ๆ นำให้เพื่อนออกเสียงตามพร้อมๆ กัน และเป็นรายบุคคล

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ คำที่ใช้ฝึก

ปลูกปล้ำ	พลุกล้วน
ปลาบปลื้ม	พลาตพลั่ง
ปลดปล่อย	เพลิดเพลิน
เปลี่ยนแปลง	โพล้เพล้
ปลิ้นปล้อน	ผลีผลาม
พลับพลา	เผาผลาญ
ผลุบโผล่	ผลุนผลัน
ผลัดฟ้า	

แบบฝึกที่ 19

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ กว

คำที่ใช้ฝึก	กวัก	ไกว	แกว่ง	กว่า	กวาง
	เกวียน	กวาด	กวา	กวัด	กว้าง
อุปกรณ์	บัตรคำ	แถบประโยค			

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง
2. ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กวัก	กวัก	เหมือนกัน
2. ฝึก	ฝึก	เหมือนกัน
3. กวัก	ฝึก	ต่างกัน
4. ฝึก	กวัก	ต่างกัน
3. ครูออกเสียงคำสั่งว่าคำควบกล้ำ กว อยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีเสียง ฝ อยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในแถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้ ถ้าครูออกเสียง “กวัก” นักเรียนต้องตอบว่า “หนึ่ง” ครูออกเสียง “ฝึก” นักเรียนต้องตอบว่า “สอง”
 4. ครูออกเสียงสลับกันครั้งละ 2 คำ ดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. กวัก	กวัก	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ฝึก	ฝึก	สอง	สอง
3. กวัก	ฝึก	หนึ่ง	สอง
4. ฝึก	กวัก	สอง	หนึ่ง

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

5. ฝึกนักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำ กว โดยวิธีดังต่อไปนี้

5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงออกเป็น 2 พยางค์

เช่น คำว่า กวัก ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ กะ - หวก

5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง

ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - หวก กะ - หวก กะ - หวก → กวัก

กะ - วาง กะ - วาง กะ - วาง → กวาง

กะ - หวัด กะ - หวัด กะ - หวัด → กวัด

6. นักเรียนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักเรียนออกเสียง

กวัก

ฝึก

6.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

นักเรียนออกเสียง

กวัก กวัก

กวัก ฝึก

ฝึก กวัก

ฝึก ฝึก

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

กวักมือ ยากวาด

ไกวเปล แดงกวา

กวัดแกว่ง ขับเกวียน

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

สุดากวักมือเรียกลูกสาว

ยากวาดค่อมีรสฝาด

คุณย่านั่งไกวเปลจนกระทั่งหลานหลับ
 คุณยายชอบรับประทานแตงกวา
 นายอำเภอวัดแกว่งดาบอย่างน่ากลัว
 เขาขับเกวียนผ่านทุ่งกว้าง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน
 ว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังข้อที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออก
 เสียงของครู

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 3 และ 4 อาจจะให้นักเรียนออก
 เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 20

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ ขว

คำที่ใช้ฝึก	ขวา	ขวาง	ขวาน	ขวาก	ขวัญ
	แขวน	ขวับ	ขว้าง	ไขว่	ขวิด
อุปกรณ์	บัตรคำ	แถบประ โยค			

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง
2. ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “ เหมือนกัน ” หรือ “ ต่างกัน ” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ขวา	ขวา	เหมือนกัน
2. ฝา	ฝา	เหมือนกัน
3. ขวา	ฝา	ต่างกัน
4. ฝา	ขวา	ต่างกัน

3. ครูออกเสียงคำสั่งว่าคำควบกล้ำ ขว อยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีเสียง ฝ อยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในแถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้ ถ้าครูออกเสียง “ ขว ” นักเรียนต้องตอบว่า “ หนึ่ง ” ครูออกเสียง “ ฝ ” นักเรียนต้องตอบว่า “ สอง ”
4. ครูออกเสียงสลับกันครั้งละ 2 คำ ดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ขวา	ขวา	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ฝา	ฝา	สอง	สอง
3. ขวา	ฝา	หนึ่ง	สอง
4. ฝา	ขวา	สอง	หนึ่ง

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

5. ฝึกนักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำ ขว โดยวิธีดังต่อไปนี้

5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงออกเป็น 2 พยางค์

เช่น คำว่า ขวา ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ขะ - หวา

5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง

ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - หวา กะ - หวา กะ - หวา → ขวา

กะ - หเว กะ - หเว กะ - หเว → ขเว

กะ - ไหว กะ - ไหว กะ - ไหว → ไหว

6. นักเรียนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักเรียนออกเสียง

ขวา

ฝ่า

6.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

นักเรียนออกเสียง

ขวา

ขวา

ขวา

ฝ่า

ฝ่า

ขวา

ฝ่า

ฝ่า

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

แขนงวม

ขวามือ

ขว้างขวาน

ขวางประตู

ขวากหนาม

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

เขาทรายแกลดซี่แขนงวมแล้ว

ห้องสมุดอยู่ทางขวามือ

รามสูรขว้างขวาน

โปรดอย่าจดรชวางประตู่

เขาฟันฝ่าขวากหนามจนได้รับการเลือกตั้ง

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของเพื่อน
ว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังข้อที่ 1-2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออกเสียง
ของครู

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 3 และ 4 อาจจะให้นักเรียนออก
เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 21

การฟังและการออกเสียงคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ คว

คำที่ใช้ฝึก	คว้า	คว่า	ควาญ	ความ	ควาย
	แคว	คว้าง	ควั่น	แคว้น	ควาน
อุปกรณ์	บัตรคำ	แถบประโยค			

วิธีดำเนินการฝึก

ขั้นการฟัง (ใช้เวลา 15 นาที)

1. ครูออกเสียงคำที่ใช้ฝึกให้นักเรียนฟังคำละ 3 ครั้ง
2. ครูออกเสียง 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนตอบว่า “เหมือนกัน” หรือ “ต่างกัน” ตามเสียงที่ครูออกดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ความ	ความ	เหมือนกัน
2. ฟาม	ฟาม	เหมือนกัน
3. ความ	ฟาม	ต่างกัน
4. ฟาม	ความ	ต่างกัน

3. ครูออกเสียงคำสั่งว่าคำควบกล้ำ คว อยู่ในแถวที่ 1 คำที่มีเสียง ฝ อยู่ในแถวที่ 2 ให้นักเรียนตั้งใจฟังแล้วตอบว่าเสียงที่ได้ยินนั้นอยู่ในแถวที่ 1 หรือ 2 ดังนี้ ถ้าครูออกเสียง “ความ” นักเรียนต้องตอบว่า “หนึ่ง” ครูออกเสียง “ฟาม” นักเรียนต้องตอบว่า “สอง”
4. ครูออกเสียงสลับกันครั้งละ 2 คำ ดังนี้

ครูออกเสียง

นักเรียนตอบ

1. ความ	ความ	หนึ่ง	หนึ่ง
2. ฟาม	ฟาม	สอง	สอง
3. ความ	ฟาม	หนึ่ง	สอง
4. ฟาม	ความ	สอง	หนึ่ง

ขั้นการออกเสียง (ใช้เวลา 20 - 25 นาที)

5. ฝึกนักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำ คว โดยวิธีดังต่อไปนี้

5.1 ออกเสียงคำควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงออกเป็น 2 พยางค์

เช่น คำว่า ความ ให้แยกเป็น 2 พยางค์ คือ คะ - วาม

5.2 ออกเสียงคำควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์นั้นซ้ำ ๆ ก่อน แล้วจึง

ทวีความเร็วขึ้น ๆ จนออกเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

กะ - วาม คะ - วาม คะ - วาม —————> ความ

กะ - วัน คะ - วัน คะ - วัน —————> ควัน

กะ - วาย คะ - วาย คะ - วาย —————> ควาย

6. นักเรียนออกเสียงคำที่ใช้ฝึกพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

6.1 ออกเสียงครั้งละ หนึ่งคำ

นักเรียนออกเสียง

ความ

ฟาม

6.2 ออกเสียงครั้งละสองคำโดยสลับกัน เช่น

นักเรียนออกเสียง

ความ ความ

ความ ฟาม

ฟาม ความ

ฟาม ฟาม

7. ครูให้นักเรียนออกเสียงกลุ่มคำดังต่อไปนี้เป็นรายบุคคล

ความขยัน ความหา

ความขี้ขาง ขี้ควาย

ควันไฟ คั่นคว่ำ

8. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อมกันและเป็นรายบุคคล ดังนี้

เพราะความขยันหมั่นเพียรเขาจึงได้ดี

คุณแม่กว่าแก้วบนถาด

เด็กยากจนควานหาเศษอาหารในถังขยะ
 พลายประกายมาศเชื่อฟังความชั่วช้า
 คำชี้ควายไปทางแควใหญ่
 มานี้เห็นคว้นไฟ
 เขาค้นคว้าหาความรู้

9. การประเมินผล

9.1 สังเกตจากการออกเสียงคำควบกล้ำในข้อ 7 - 8

9.2 เมื่ออ่านเป็นรายบุคคล ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงของ
 เพื่อนว่าออกเสียงคำใดผิด

10. เวลาที่ใช้ในการฝึกประมาณ 50 นาที

11. ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึก

11.1 การฟังข้อที่ 1 - 2 อาจจะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทนการออก
 เสียงของครู

11.2 ควรเน้นการฝึกออกเสียงขั้นที่ 3 และ 4 อาจจะให้นักเรียนออก
 เสียงแทนครูจะทำให้การฝึกน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

แบบฝึกที่ 22

แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กว ขว คว ”

- จุดประสงค์**
1. เพื่อทบทวนการออกเสียงคำที่มี ว ควบกล้ำ
 2. เพื่อเป็นการย้ำให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำ กว ขว คว

อุปกรณ์ กระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์อักษรควบกล้ำ กว ขว คว

- วิธีดำเนินการฝึก**
1. ครูแจกแบบฝึกคำประพันธ์ให้นักเรียนทุกคน
 2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 5 - 6 คน ฝึกออกเสียง
 3. ให้นักเรียนจับคู่ฟังการออกเสียงคำซึ่งกันและกัน
 4. ฝึกการออกเสียงเป็นรายบุคคล

เวลาที่ใช้ฝึกประมาณ 50 นาที

แบบฝึกคำประพันธ์ (อ่านออกเสียงปกติหรือทำนองเสนาะ)

คำประพันธ์ที่ 1	ฝันใฝ่ไขว่คว้าค่อนควัก	ไผ่ฝักกวักไกวไผ่ฝัน
	คว่ำขวานกวัดไกวไล่ฟัน	แขวนขวัญไขว่คว้าหาไฟ
	คว้นความไขว่ขวักชักชวน	ดังเดชะคว่ำฝ่ำไฟ
	ขวัญแขวนแกว่งขวานขว้างไป	ฝ่ำไกวไขว่ขวักกวักมือ
	พุ่มผักฝักไผ่ไกวแกว่ง	ฝ่งฝ่งพุ่มฟ่ายไขว่ถือ
	ค่อนควับแขวะคว่ำหน้าซื้อ	ฮาฮือกวัดไกวไปมา
		(ประสงค์ รายนสุข)

คำประพันธ์ที่ 2	จำฝ่าพันคว้นป่ากว่าจะพัน	ด้วยอย่าคั่นต้นฝางที่ขวางกัน
	ออกจากฟาร์มด้วยความหวังดังจันรรจ	ทุ่งฝางนั้นแม้จะกว้างถาวขวางเรา
	ฝ่าทุ่งเพดินดินมากกว่าจะหยุด	เห็นฟานรุครีความด้านเชิงเขา
	นั่นถูกผักถูกควักได้ทำให้เบา	ฝานถูกเต่าด้วยขวานพาดแตกไป
	เอาของฝาดกวาดล้นกินรสแปลก	ฝักถั่วแขกลมกระพือกวักมือให้
	ฟ่ายามนี้ที่อยากคว่ำมาแนบใจ	ฝันเกินไปไกลกันขวัญกระเจิง

(บุญยง นำชวนชัย)

แบบฝึกที่ 23

มาร้องเพลงกัน

จุดประสงค์ 1. เพื่อฝึกการออกเสียงตัวควบกล้ำ

2. เพื่อให้รู้จักคำควบกล้ำมากขึ้น

3. เพื่อความสนุกเพลิดเพลิน

อุปกรณ์ 1. เอกสารเพลงประกอบการฝึก

2. เทปเพลง

3. เครื่องเล่นเทป

วิธีดำเนินการฝึก

1. ครูแจกเอกสารเพลงคนละ 1 แผ่น
2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเพลงพร้อมกัน 1 เทียว
3. ให้นักเรียนหาคำควบกล้ำในเนื้อเพลงแล้วออกไปเขียนบนกระดานดำเป็นรายบุคคล
4. ให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำนั้น ๆ พร้อมกัน และเป็นรายบุคคล
5. ครูร้องเพลงให้ฟัง 1 ครั้ง ให้นักเรียนร้องตาม และร้องเองพร้อมกัน

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

เพลงที่ใช้ฝึก

เพลงที่ 1

สามัคคีชุมนุม

(บทประพันธ์ของเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี)

พวกเราเหล่าชุมนุม

ต่างภูมิใจรักสมัครสมาน

ล้วนมิตรจิตซึ่บ้าน

สราญ เรืองอยู่ ทุกผู้ทุกนาม

สร้อย

อันความกลมเกลียว

กันเป็นใจเดียวประเสริฐศรี

ทุกสิ่งประสงค์จงใจ

จักเสร็จสมได้ด้วยสามัคคี

กิจใด ๕ ประสงค์มี

ร่วมใจรักดีแต่พระจอมสยาม

พร้อมพริบดังมือเดียวยาม

ยากเย็นเห็นง่าย บ่ หน่าย บ่ วาง (สร้อย)

(ต่อเพลงที่ 1 สามัคคีชุมนุม)

ที่หนักก็จักเบาคลาย	ที่อันตรวย ขจัดขัดขวาง
รักษาพระเดช บ่ อาจ	กตเวทีคุณพระกรุณา (สร้อย)
สามัคคีนี้แหละล้ำเลิศ	จักบูชาดิเชิดพระศาสนา
สยามรัฐจักวัฒนาปราชญ์ เกียรติรุ่ง	เพื่อองกระเคื่องแดนดิน (สร้อย)

เพลงที่ 2

ฉันทนที่รัก

ขับร้องโดย รักษาติ ศิริชัย

ปิดไฟสลัดนอนจะเข้มุ้งนอนคิดถึงใบหน้า นั่งเขียนจดหมาย
แล้วรีบทิ้งไปโรงงานทอผ้า ถึงคนซื้อฉันทน ที่เคยสบตากันเป็นประจำ
ลายมือไม่ดี ผมขอโทษที่เพราะความรู้อำ หากคำพูดใดไม่ถูกหัวใจ
หรือไม่ขึ้นคำ ของงยกโทษถ้อยคำที่ผมเพียงพลั่วบอกรักคุณมา
หากผิดพลั้งไป อภัยเถิดฉันทน ผมคนบ้านป่าถ้อยวาจาอาจไม่หวาน
กินใจ ภาพถ่ายลายเซ็น ผมส่งให้เป็นของขวัญปีใหม่ หากคุณเกลียดชัง
เมื่ออ่านด้านหลังแล้วโยนทิ้งได้ หรือเอาไปฉีกเผาไฟอย่าเก็บเอาไว้ให้มันบาดตา
หากคุณการunkก็ส่งรูปคุณให้ดูแทนหน้า ช่วยเซ็นรูปไปว่ามอบด้วยดวงใจ
สาวโรงทอผ้า ผมจะเอาไว้นบูชา มอบความศรัทธารักจนวายปราณ จะปักหัวใจ
หัวใจรักคุณนาน ๆ รักสาวโรงงาน สาวโรงงานซื้อฉันทน

หมายเหตุ สำหรับแบบฝึกเพลงนี้ ครูจะเลือกฝึกที่เพลงก็ได้

แบบฝึกที่ 24

แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์ “ อักษรควบกล้ำ กร กล , ขร ขล ”

- จุดประสงค์**
1. เพื่อให้นักเรียนจำคำควบกล้ำและออกเสียงได้อย่างคล่องขึ้น
 2. เพื่อให้รู้จักคำควบกล้ำอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากคำที่ใช้ฝึก

อุปกรณ์ กระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์อักษรควบ กร กล , ขร ขล

- วิธีดำเนินการฝึก**
1. ครูแจกกระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์ให้นักเรียนทุกคน
 2. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำควบกล้ำในคำประพันธ์
 3. ให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำพร้อม ๆ กัน และเป็นรายบุคคล
 4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งอ่านคำประพันธ์ กลุ่มสองสังเกตว่าออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้องหรือไม่ แล้วสลับกัน
 5. ให้นักเรียนจับคู่กันคนหนึ่งอ่านอีกคนหนึ่งฟัง แล้วจดคำที่เพื่อนออกเสียงผิดไว้ เพื่อนำมาฝึกเป็นพิเศษ

เวลาที่ใช้ฝึกประมาณ 50 นาที

คำประพันธ์ที่ 1	ต้นไทรใบร่วงกราว	หิ้วกระเช้าเข้าในกรุง
	โอรยาทำหน้ายุ่ง	แบกกระบุงมุ่งเมืองไกล
	กล่าวกลอนอ่อนนวยท้อ	กราบดูป้ายยาสงสย
	กลิ้งเกลือกเสือกไสไป	หลานยอมให้ยาเมียนดี
	ซ้อเกลือกเต็มตะกร้า	กระจกส่องหน้างามสดดี
	แกลังกันนั้นไม่ดี	ใครกริ้วโกรธโลกชั่วเอย

(ประวัติ สิริประวัติ)

คำประพันธ์ที่ 2	ยอกรกล่าวกรีนกลอน	พุทธโศธรเกล้าเกล้า
	เกริกพระปฐิมา	คนไกลไกลกรายกราบกราน
	กลมเกลียวกรูกราว	เกลือกหนุ่มสาวกร้าวแกร่งกร้าน
	เกลื่อนกลุ้มสาธุการ	กรุ่นโกรธเกรี้ยวก็กลับกลาย

(ถวัลย์ นวลลักษณะกวี)

คำประพันธ์ที่ 3

ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยข้างโหลงเดินโหลงเขลก	ดูกะเพลงผลุกผลักข้างนำเกรง
คล้ายทำนองขลุ่ยเก่าเป่าขลุ่ยเอง	เสียงบรรเลงดูขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยจริง
ลีลาขลุ่ยคือน้ำขลุ่ยอันดีขลุ่ย	ขลุ่ยคือน้ำขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยโหลงเขลก
โหลงเขลกเดินเพลงบรรเลงจริง	เผื่อประวิงกติกอักขรกล้ำขอรอเอย

(อาภา คัททะกุล)

แบบฝึกที่ 25

เกมใบ้คำ

- จุดประสงค์**
1. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคำควบกล้ำ
 2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง
 3. เพื่อให้นักเรียนมีปฏิภาณ

อุปกรณ์ บัตรคำควบกล้ำ 40 บัตร เขียนบัตรละ 1 คำ

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 ฝ่าย ๆ ละเท่า ๆ กัน ในแต่ละฝ่ายต้องมีผู้จับเวลา 1 คน ผู้นำคะแนน 1 คน เพื่อสลับเปลี่ยนกัน
2. แบ่งแต่ละฝ่ายออกเป็น 2 กลุ่ม มีผู้ใบ้คำ 1 คน ผู้ชู้บัตร 1 คน ที่เหลือเป็นผู้ตอบ (ช่วยกัน)
3. เล่นครั้งละ 1 กลุ่ม ฝ่ายหนึ่งจะมีโอกาสเล่น 2 กลุ่ม ไม่ซ้ำกัน
4. ผู้เล่นออกมาหน้าชั้น ผู้ชู้บัตรยกบัตรให้ผู้ใบ้คำดู แล้วผู้ใบ้คำผู้ตอบช่วยกันคิดแล้วตอบจนหมดเวลา แล้วให้หยุดนับคะแนน

- กติกา**
1. เวลาเล่นเกมละ 5 นาที ใช้คำ 10 คำ
 2. ถ้าผู้ใบ้คำพูดคำเฉลยออกมาเพียงพยางค์เดียวก็เป็นโมฆะ ให้ใช้บัตรคำใหม่
 3. ถ้าผู้ตอบๆ ไม่ได้ ขอผ่านไปคำอื่นก่อนได้

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

คำที่ใช้ในการฝึก

โกรธ	มะกรูด
กว้าง	ไกวเปล
เกรงกลัว	กรีดกราย
ควั่นไฟ	ควาญช้าง
ครอบครว	กุ่มใจ
ตริ่กตรอง	ตรอมตรม

ปราบปราม	ปลอม
ปลากลาย	โจรปล้น
ตาขวาง	แขวน
ตะกร้า	กระเช้า
แกว่งเท้า	กวาง
กวั๊กมือ	ควาย
คลอง	คู้มคั่ง
ตรง	ตรอก
ประปา	ปรับปรุง
ปลดเปลื้อง	ปลดปล่อย
ปลุกปล้ำ	พรวนคิน
ผดุงโพล่	แขนขวา
ประตุ	พร้อมเพรียง

แบบฝึกที่ 26
“ มาสนุกกับคำควบกล้ำ ”

- จุดประสงค์**
1. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดหาคำควบกล้ำ
 2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้อง

อุปกรณ์ กระดาษพิมพ์แบบฝึก

วิธีดำเนินการฝึก

1. ให้ทำแบบฝึก โดยแจกกระดาษแบบฝึกให้นักเรียนทุกคน
2. อธิบายคำสั่งดังนี้

คำสั่ง จงหาพยางค์หรือคำที่ใช้อักษรควบ “ ร ” , “ ล ” , “ ว ” มาเติม
ลงหลังพยางค์หรือคำที่กำหนดให้ และเมื่อเติมแล้วต้องมีความหมาย
ตัวอย่าง

1. โกรธ_____	คำหรือพยางค์ที่เติมแล้ว	1. โกรธกริ้ว
2. เกร่ง_____	คำหรือพยางค์ที่เติมแล้ว	2. เกร่งขรีม
เกร่งเกรียด
3. กลับ_____	คำหรือพยางค์ที่เติมแล้ว	3. กลับกลอก
กลับกลาย

1. เกรียง_____	16. ปราบ_____
2. กลาด_____	17. กลาด_____
3. กลั่น_____	18. แกว่ง_____
4. กลม_____	19. ตราก_____
5. ทรง_____	20. คลุ้ม_____
6. ตรอม_____	21. พรั่ง_____
7. ครวญ_____	22. กรอบ_____
8. กรีด_____	23. ตรึก_____
9. ขลาด_____	24. เพราะ_____
10. กล่อม_____	25. ปลด_____

11. กีบ_____	26. พร้อม_____
12. ปลอม_____	27. พลัด_____
13. ผ่อน_____	28. ผลัด_____
14. เผลอ_____	29. ปัด_____
15. คล้าย_____	30. กวัด_____

3. ให้แต่ละคนออกมาหน้าชั้นอ่านแบบฝึกที่ทำมาทีละคน

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

แบบฝึกที่ 27

“ สมองไว ”

จุดประสงค์ เพื่อฝึกและแก้ไขข้อบกพร่องในการออกเสียงคำควบกล้ำ

อุปกรณ์ กระดาษเปล่า

วิธีดำเนินการฝึก

ให้เล่นแข่งขันโดยเล่นเป็นกลุ่ม แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน ครูแจกกระดาษเปล่าให้กลุ่มละ 1 แผ่น ให้เวลา 3 นาที ให้นักเรียนช่วยกันคิด และเขียนคำตอบตามที่ครูสั่ง เช่น ครูสั่งให้นักเรียนหาคำที่มีตัวควบกล้ำ / ร / , / ล / หรือ / ว / ผู้แข่งขันต้องพยายามหาคำให้ได้มากที่สุดและเขียนให้ถูกต้อง เมื่อให้สัญญาณหมดเวลาแต่ละกลุ่มนำมาส่งครู ครูนับคะแนน และบอกให้ทราบว่ากลุ่มใดได้กี่คำ กำหนดขั้นต้นให้ค่าละ 1 คะแนน ถ้ากลุ่มใดหาคำได้ 10 คำ ก็เท่ากับมีคะแนนหลักอยู่แล้ว 10 คะแนน ต่อไปเป็นขั้นตัดสินให้แต่ละกลุ่มอ่านออกเสียงคำที่ช่วยกันหามาให้ครบทุกคน ใครอ่านผิดหักค่าละ 1 คะแนน เมื่อครบ 5 คนแล้ว จึงรวมคะแนนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะ

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

แบบฝึกที่ 28

เทวัญชา

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

อุปกรณ์ กระดาษคำสั่ง 10 - 15 ชุด ใช้กระดาษขนาด 8 คูณ 10 นิ้วเขียนข้อความต่างๆแผ่นละ 1 คำสั่ง แล้วม้วนไว้

วิธีดำเนินการฝึก

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 ฝ่าย แต่ละฝ่ายนั่งล้อมวงเป็นวงกลม โดยให้นั่งสลับกันฝ่ายละคน
2. ครูส่งกระดาษคำสั่งที่ม้วนไว้ให้ผู้เล่นคนใดคนหนึ่งในวงนั้น 1 คำสั่ง แล้วให้ ส่งต่อผู้อื่นในวงไปรอบๆทางขวามือ เมื่อได้ยินสัญญาณต้องหยุดส่งทันที
3. ให้ผู้ที่มีคำสั่งอยู่ในมือคลี่ออกอ่านคำสั่งดังๆแล้วเดินออกมาปฏิบัติตามคำสั่งที่ให้ทำใช้เวลาประมาณ 1 นาที
4. ฝ่ายใดได้รับสารคำสั่งแล้วสามารถทำได้เร็วและถูกต้องจะได้ 2 คะแนน ทำซ้ำแต่ถูกต้องจะได้ 1 คะแนน และถ้าทำผิดจะได้ศูนย์
5. เริ่มส่งกระดาษคำสั่งชุดใหม่ จนกระทั่งหมดแล้วให้ออกเสียงคำควบกล้านั้นๆ คำละ 2 ครั้งพร้อมๆกันและเป็นรายบุคคล

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ คำสั่งในกระดาษสาร

1. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	กร	1	คำ
2. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	กล	1	คำ
3. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ขร	1	คำ
4. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ขล	1	คำ
5. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	คร	1	คำ
6. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	คล	1	คำ
7. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ตร	1	คำ

8. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ปร	1	คำ
9. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ปล	1	คำ
10. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	พร	1	คำ
11. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	พล	1	คำ
12. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ผล	1	คำ
13. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	กว	1	คำ
14. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	ขว	1	คำ
15. ออกเสียงคำที่มีหน่วยเสียงคำควบกล้ำ	คว	1	คำ

แบบฝึกที่ 29

ลมเพลมพัด

- จุดประสงค์**
1. เพื่อเป็นการฝึกทบทวนคำควบกล้ำ
 2. เพื่อเป็นการย้ำให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำได้คล่องขึ้น
- อุปกรณ์**
1. บัตรคำเขียนคำควบกล้ำสำหรับฝึกให้ผู้เล่นถือเป็นชุดๆตามหน่วยเสียง
 2. แก้ว (จำนวนน้อยกว่าผู้เล่น 1 ตัว เช่น ถ้าผู้เล่น 30 คน ก็เตรียม แก้วไว้ 29 ตัว)

วิธีดำเนินการฝึก

1. จัดแก้วให้น้อยกว่าผู้เล่น 1 ตัว ตั้งไว้เป็นวงกลม
2. ให้ผู้เล่นทั้งหมดนั่งบนเก้าอี้ นั้น ครูแจกอุปกรณ์ , อธิบายและสาธิตการเล่นให้นักเรียนดูก่อนโดยพูดขึ้นว่า “ ลมเพลมพัด ” นักเรียนที่นั่งอยู่ต้องพูดพร้อมๆกันว่า “ พัดอะไร ” ครูก็จะพูดต่อไปว่า “ พัดคนที่ถือบัตรคำควบกล้ำ “ กร ”
3. พอพูดจบครูก็ให้นักเรียนที่ถือบัตรคำควบกล้ำ “ กร ” ลุกขึ้นเปลี่ยนที่กัน ขณะเดียวกันผู้ที่ออกมาพูดก็จะวิ่งเข้าไปแย่งแก้วที่ที่นั่งอยู่ใครแย่งที่นั่งไม่ได้ก็ออกมายืนกลางวง และพูดว่า “ ลมเพลมพัด พัดเอา.....ออกไป ” (ออกเสียงคำควบกล้ำที่ถืออยู่)
4. ถ้าผู้ที่ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ชัดให้ผู้ที่นั่งฟังตอบว่า “ ไม่ให้ไป ” ผู้พูดต้องออกเสียงจนกว่าจะถูกต้องชัดเจน ถ้าผู้พูดออกเสียงได้ถูกต้องทั้งหมดก็ออกเสียงซ้ำคำนั้นพร้อมกัน แล้วดึงแก้วออกไปทีละตัว
5. ดำเนินการเล่นต่อไปเช่นเดิมจนกว่าจะหมดชุด

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ คำที่ใช้ฝึกจัดคำตามหน่วยเสียงทั้ง 15 เสียงๆละ 4 คำ รวมเป็น 60 คำ

กร	กรุงไกร	กราดเกรี้ยว
	กราบกราน	เกรียวกราว
กล	กลบเกลื่อน	กลีบกลาย

	กลมเกลียว	กลับกลอก
ขร	ขรุขระ	ขริบ
	ขริ้ม	ขริ้ว
ขล	ขลุ่ยขลุ่ย	ขลาดขลาด
	โขลงช้าง	ขลิบทอง
คร	ครองแครง	โครมคราม
	กรีนเกรง	ครอบครอง
คล	คลุกคลี	โคลงเคลง
	คลังไคล	คลาดเคลื่อน
คร	ตระเตรียม	ตราครุฑ
	ตรอมตรม	ไคร้ไคร้
ปร	ปราบปราม	ปรับปรุง
	โปรยปราย	เปรียบเทียบ
ปล	เปลี่ยนแปลง	ปลดปล่อย
	เปลวไฟ	แปลกแยก
พร	พร้อมเพรียง	พรานไพร
	แพรวพราว	พรั่งพรู
พล	เพลิดเพลิน	พลิกแพลง
	พลาคพลั้ง	
ผล	ผลิผลาม	ผลุนผลัน
	ผลอไฟ	เผาผลาญ
กว	กวัดแกว่ง	เกวียน
	กวาด	กว้าง
ขว	ขวนขวาย	แขวน
	ขวาน	ขวัญ

ถว	ค้นคว้า	ความ
	ความยุ่ง	ควาย

แบบฝึกที่ 30
โซ่ทองคำคล้องกัน

- จุดประสงค์**
1. เพื่อฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำ
 2. เพื่อฝึกการคิดอย่างว่องไว
 3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำควบกล้ำมากขึ้น
 4. เพื่อฝึกการทำงานร่วมกัน

- วิธีดำเนินการฝึก**
1. ครูอธิบายกติกาการเล่นต่อคำ
 2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ เพื่อช่วยกันคิด
 3. ครูขึ้นต้นคำควบกล้ำให้กลุ่มที่ 1 ต่อคำใช้เวลาประมาณ 2 นาที ถ้าต่อไม่ได้ก็จะผ่านไปกลุ่มอื่น
 4. ครูจดคะแนนกลุ่มที่ต่อคำและออกเสียงได้มากที่สุด กลุ่มนั้นก็จะ เป็นกลุ่มที่ชนะ
 5. ครูเขียนคำลงบนกระดานดำจนหมดทุกคำและให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันและเป็นรายบุคคล

ตัวอย่างที่ 1

แก้วกล้ำ	พล่าพลาญ	กรานกราบ
ปราบปราม	พราหมณ์เฒ่า	เขลาขลาด
พลาดหวัง	คลังพลอย	

ตัวอย่างที่ 2

เคร่งเครียด	เกลียดชัง	พลังงาน
พราณไพร	ไคลคลา	ตราตรู
ครูดี	ผลีผลาม	

ตัวอย่างที่ 3

ปรนเปรอ	เปลอไพล	ไกล่เกลี่ย
เสียขวัญ	คว้นไฟ	ไขว่คว้า
ปรากฏ	ปลดปล่อย	

ตัวอย่างที่ 4

ควาญช้าง	กว้างขวาง	พรั่งพรอม
ตรมตรอม	กล่อมเกลี้ยง	เพื่องพลา
คว่าแก้ว	แพรวพราว	

เวลาที่ใช้ฝึก 50 นาที

หมายเหตุ ให้นักเรียนหาคำคล้องจองกับคำแรก โดยให้มีคำใดคำหนึ่งหรือทุกคำเป็นคำควบกล้ำก็ได้ นักเรียนสามารถคิดหาคำอื่นๆตอบได้

แบบฝึกที่ 31
แบบฝึกโดยใช้คำประพันธ์

- จุดประสงค์**
1. เพื่อเป็นการฝึกทบทวนการออกเสียงคำควบกล้ำ
 2. เพื่อเป็นการย้าให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำได้คล่องขึ้น

- อุปกรณ์** กระดาษพิมพ์แบบฝึกคำประพันธ์
1. คำที่มี ร ควบกล้ำ
 2. คำที่มี ล ควบกล้ำ
 3. คำที่มี ว ควบกล้ำ

วิธีดำเนินการฝึก

1. ครูแจกแบบฝึกคำประพันธ์ให้นักเรียนทุกคน
2. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยๆกลุ่มละ 5 - 6 ฝึกออกเสียง
3. ให้นักเรียนจับคู่ฟังการออกเสียงคำซึ่งกันและกัน
4. ฝึกการออกเสียงเป็นรายบุคคล

เวลาที่ใช้ฝึกประมาณ 50 นาที

แบบฝึกคำประพันธ์ (อ่านออกเสียงปกติหรือทำนองเสนาะ)

1. คำที่มี ร ควบกล้ำ

เพราะพริ้งพร้อมแพรวพราว

วันพระมีประชัน

กระท่อมที่ริมไพร

คุณครูอยู่ระเบียง

น้ำพริกเผ็ดเพราะพริก

ต้นพริกขึ้นในไพร

คราถึงคราวเขียนครบครัน

ประชุมกันอย่างพร้อมเพรียง

มีดพร้าใหญ่ใครส่งเสียง

เรียงมะพร้าวทุกลาวไป

ลิ้นระริกกระดิกใหญ่

เพราะพริกไปกับนายพราน

2. คำที่มี ๑ ควบกล้ำ

คนกลางพลงตีกลอง
กลับกลายคล้ายนงราม
จะไปใกล้หรือไกล
เกลื่อนกล่นเกลบอนันต์

ใกล้กับคดองไม้พลงงาม
เจ้าพลงงามตามไปทัน
กล่าวกลอนให้แจ้งใจฉัน
กลบเกลบนั้นให้กลมกลืน

3. คำที่มี ๖ ควบกล้ำ

คว้นไฟในกองฟาง
ขวัควัควัควัควัควั
ผันถึงความควายหาย
ทองกวางขวางมะไฟ
พันเพื่อนเหมือนเห็นฟาง
ควัวไขว้ไปซ้ายขวา

กวาดหาพลงควานขวานคม
ขวานขวางคมไขว้ไขว้ไป
ให้ขวัญหายกว่าผันไฟ
ขวานขวายไปหาแดงกว
ความตาฟางไม่เห็นฝา
ควายเดินมาควากองฟาง

(เอกสารการฝึกออกเสียงหมายเลข 2 จากโครงการพัฒนาและฝึกอบรมครูผู้สอนใน
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ; 2536)

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวสมพร ชื้อสกุล หลิมตระกูล

เกิดวันที่ 3 เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2498

สถานที่เกิด อำเภอคูสิด กรุงเทพมหานคร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 101/68 หมู่ 4 ซอยชลลดา 9 เอ
ถนนบางกรวย-ไทรน้อย ตำบลโสนลอย
อำเภอบางบัวทอง นนทบุรี 11110

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 7

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง
นนทบุรี 11110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516 เติร์ยมอุดมศึกษา (แผนกศิลปภาษา) จากโรงเรียนสตรีนนทบุรี

พ.ศ. 2519 ปก.ศ. สูง (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาไทย และคหกรรม)
จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

พ.ศ. 2526 กศ.บ. (วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทจิตวิทยาและการแนะแนว)

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน

พ.ศ. 2540 กศ.ม. (วิชาเอกภาษาไทย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง
อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
สมพร หลิมตระกูล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย
มกราคม 2541

การวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางบัวทอง อำเภอบางบัวทอง จังหวัด
นนทบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงคำควบกล้ำของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็น
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนบางบัวทอง
อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 คน ดำเนินการวิจัยโดยขั้นแรกใช้
แบบทดสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์การออกเสียงคำควบกล้ำซึ่งมีความเชื่อมั่น 0.89
ทดสอบก่อนฝึก และนำแบบฝึกการออกเสียงคำควบกล้ำทั้ง 31 แบบฝึกไปใช้กับ
กลุ่มตัวอย่างโดยใช้เวลาในการฝึกครั้งละ 50 นาที หลังการฝึกแล้วได้ทำการ
ทดสอบอีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนฝึก แล้วนำผลการ
สอบก่อนฝึกมาเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังฝึกเพื่อหาความแตกต่างระหว่างผล
การสอบดังกล่าว โดยคำนวณหาค่าร้อยละของจำนวนคนที่อ่านผิดหลังฝึก สถิติที่
ใช้ในการวิเคราะห์ คือ t - test แบบ dependent group

ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกออกเสียงคำควบกล้ำทั้ง 31 แบบฝึกที่สร้างขึ้น
เมื่อนำไปทดลองฝึกกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ทำให้มีพัฒนาการดีขึ้นหลังการฝึกอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยได้คะแนนเฉลี่ยเพิ่มจากเดิมร้อยละ 68.22 เป็น
83.12 แสดงว่า แบบฝึกนี้มีประสิทธิภาพ

A CONSTRUCTION OF PATTERN DRILLS IN PRONUNCIATION OF
CLUSTERS FOR MATAYOM SUKSA II STUDENTS
AT BANG BUA THONG SCHOOL
AMPHOE BANG BUA THONG
IN CHANGWAT NONTABURI.

AN ABSTRACT
BY
SOMPORN LIMTRAKUL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Thai
at Srinakharinwirot University
January 1998

This study aimed to compare Mathayom Suksa II students' achievement on pronunciation of clusters before and after using pattern drills. The subjects consisted of 30 Mathayom Suksa II students at Bang Bau Thong school, Amphoe Bang Bau Thong, Changwat Nonthaburi, enrolled in the first semester of 1997 academic year. The subjects were pretested by achievement test on pronunciation of clusters with reliability of 0.89. Then 31 pattern drills were administered to the subjects within 50 minutes/session. The subjects were posttested by the same test after using pattern drills. Data were analyzed by t-test (dependent group).

The results revealed that there was significant difference at .01 level between pretested-gain (68.22) and posttested-gain (83.12). It could be concluded that these pattern drills were effective.